

Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879.

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Nesikentimas tarp Maskolijos ir Vokietijos didinasi. Maskolija negali paslėpti džiaugsmo, matydama kiekvieną Vokietijos nepasikimą. Ir dabar antai Maskoliskieji laikraščiai negali paslėpti džiaugsmo dėl tų nesutikimų, kadangi mat Italija yra susirūšusi su Vokietija, o vėl Vokietijos ciecurius yra užtarę Turkijos sultano, remia jo mirties, ne leidžia nė Maskolijai, nė Anglijai skriausti per daug Turkiją. Maskolai džiaugiasi, kad Vokietijos draugai rengiasi kiti su jais plaukus; mano, kad Italija, besipykdamu su Vokietijos ciecuriaus draugu, daro ta priešais norus Vokietijos, todėl, jeigu paskutinė bandytų užtarti už Turkiją, supykintų Italiją ir toje galėtų visi pasitraukti iš ryšio su Vokietija. Laikraščiai todėl dabar kalbina Maskoliją labiau susitarti su Anglija ir priešais Vokietijos ir Austrijos norus, griežties drausmę reikalavimą įvedimo reformų Macedonijoje. Maskolijos ir Anglijos siekiamas Turkijos mat dabar nepatiria Vokietija, nė Austrija.

Ir vokiškuose laikraščiuose matyt nekentimas maskolij, o laikraščiai turi ne mažą įtaką ant viso politikos bėgio. Laikraščiai išnuoka Maskoliją, kad ji savo politikiems eksperimentams, bandymams ne gauna pinigų nė Prancūzijoje. Tas, žinoma, labiausiai pykina maskolius, žinoma, besilaikanti valdžios pusės.

Ir be nesutikimų su Vokietija Maskolija turi gana nesutikimų su kaimynais. Pereitą savaitę ant Kaukazo rubežiaus maskolai turėjo gana smarkų susirėmimą su ginkluotais Persijos kėkš buirais. Maskolai perėjo rubežius, užėmė vieną miestą, išgriovė kelis kaimus, užėmė tolai skaitlių kaimų gyventojus. Bet Persiją, kaip matyt, caro kazokams toliau pradžio nesisekė. 20 d. balandžio i Tiflį atėjo žinia, jog ginkluotų persų minios apstojo maskoliskos kariuomenės dalį. Kariuomenės viršininkas išsūtė raitą kazokų atgal per rubežių miestą atsiųsti jam greitai pastiprinimą. Persai stengiasi užimti maskolij stovyklą, bet iki šiol tas jiems dar nepasisekė, bet maskolai ilgai ginties ne gali. Pastiprinimą atsiųsti ne lengva, kadangi visos aplinkinės užtvėnos, vandens apsemtos. Kad įsiveržusių į Persiją kazokų padėjimas ne vertas pavydėjimo, tą jau patvirtino ir rando pagarsintos žinios. Užrubežinių reikalų ministerijai gavo žinią apie tai nuo Elizabetpoliaus gubernatoriaus.

Nors randas viešai nieko negarsina, bet sūnčia kariuomenę ir amuniciją ant Kaukazo. Visi gelžkelių traukiniai pilni kareivių. Gelžkelių einantis į Karsą visai nepriima privatistų siuntinių. Ant užklauso svetimų kraštų ambasadorių, ką reikšia tie gabenimai kareivių ant Persijos ir Turkijos rubežių, maskoliskas randas atsako, jog jis nori atsakanti prirengti apgytiną pietinių rubežių. Tokiems vienok užtikrinimams nieks netiki, nes gabenama ten daug daugiau kareivių, negu rubežių apgytinum reikia.

Manoma todėl, kad nukreipimui akių nuo vidurinės netvarkos, Maskolija nori vėl į kokiais avangurais Azijoje įsipainioti. Manoma, kad susikirtimas su persais ant Kaukazo rubežiaus buvo tik pradžia. Įsiveržę į Persiją kazokai jau atgal ne grįž. Jeigu Persija norės savo rubežius apginti ir bandys įsiveržusius maskolius išviti, jeigu ne pasiduos geru masolij reikalavimas, užgims tikras karas su Persija, kuris vėl reikalauja pinigų, vėl žmonės lies kraują be jokio reikalo. Tuom tarpu pinigų nėra ne tikrai naudingiems reikalams. Ir nežinia, kaip syk

pradėtas karas Azijoje gali pasibaigti. Persiją maskolai gali įveikti, bet į karą gali įsikišti ir galingesni maskolij priešai. Seniau svarbiausiu Maskolijos priešu Azijoje buvo Anglija, kuri, kaip galėdama, stabdė Maskolijos besiplatinimą į pietus vidurinėje Azijoje, nes toks siaurės meškino besiplatinimas buvo pavojingu Anglijos valdomoms Indijoms. Pokarui su Japonija Maskolija teip apsilpo, kad Anglija, bent Azijoje jos pradėjo nesibijoti, ypač kad buvo susirūšusi su Maskolijos pergalėtoja Japonija, bet dabar besiplatinimas Maskolijos Azijoje negeistas ypač Turkijai, kurią remia Vokietija.

Maskolijoje, valdant fanatikui Aleksandrai III, tėvui dabartinio caro, ant visos caro giminės didelę įtaką turėjo popas Jonas Kronstadskis. Jis pats garsinasi ir jo pasekėjai laikė jį šventu. Net mirtinai susirgęs caras Aleksandras III popo Jono pagelbos šaukėsi, tikėdamas, kad jis savo maldoms stebuklus padarys ir carą nuo mirties išgelbės. Bet neisgelbėjo. Popas Jonas buvo vienu iš stiplių ir ramsčių stačiatikiškų fanatikų, svarbiausiu paremėju garsaus peršutinio stačiatikiškojo synodo, Pobedonoscevo, per kurio prisidėjimą teip daug nukentė Maskolij katalikai ir kiti ne stačiatikiško tikėjimo kėkai.

Proteguojamas caro ir jo tarnų, popas Jonas sutvėrė iš savo pasekėjų tikėjimui sektą, kuri vienok ne visame laikais dogmų stačiatikiško tikėjimo. Mat stebuklus darančiam Jonui leista buvo peržengti ir bažnyčios dogmas, kaip biurokratams leista Maskolijoje peržengti krašto teises. Pasirodė vienok, kad patsai sektos svertovijos, pagarsėjęs popas Jonas gali stebuklus daryti tik kvailiems, šiaip gi jis yra paprastas, amerikoniškoj prasmėj humbugierius. Tokiais jau buvo ir arti Jono stovintys visokie šventais vardais, visos "Motinos Dievo", "Sventosios dvasios", "Marijos Magdaleonos", "Aniolai Sargai", "Sentošios Onos" ir tt. Atėjo stačiatikiškam synodui ir teisdomas įsikišti į veikimus stebukladarių sektos. Buvo parengta komisija, kuri surado ganėtinai davydų ir stebukladarių pateko į teisimą už peržengimus teisų bažnytinį ir svietiskų. Jie apkaltinti dabar už klastas, spaudimus pinigų, plesimams, suvaidinėjimus merginų ir kitokių nusidėjimus ir tai vis virkan tikėjimo. Ir tokiu būdu pasibaigė gera garbė stebukladarių sektos, kuri ilgą laiką ant valdžios ne mažą turėjo įtaką ir teip daug blogo visam kraštui padarė. O vienok tie stebukladariai per ilgus metus eiles klastas darė ir į jų klastas valdžia nesikišo, bet juos protegavo.

3 d. gegužio, caro šeimosj Car-skame Sele bus vestuvės: tekės mat dukrė kunigaikščio Pavlo Aleksandrovičio už brolio Svedijos karaliaus, kunigaikščio Vilhelmo.

TURKIJA.

Turkija atsiuntė atsakymą ant Italijos reikalavimo leisti Turkijoje laikyti italiskos savistovės pašto įstaigas, kaip tas leista kitoms Europos viešpatystėms. Turkija savo atsakyme pažadėjo Italijai duoti tokią turėjo teisę kaip ir kitoms viešpatystėms, todėl ji mano, kad Italija sulaukys savo kariškąjį laivyną, nesijus jį į Turkijos pakrantes. Bet Italija reikalauja išpildymo dar kitų savo reikalavimų. Vėlesnės vienok žinios paduoda, jog nesutikimai Italijos su Turkija išnyko, todėl Italija atsaukė padavimą siųsti savo laivyną į Turkijos vandenis. Turkija leido Italijai parengti savas pašto įstaigas penkiuose Turkijos miestuose, kokuose turi savo pašto įstaigas ir kitos Europos viešpatystės.

ANGLIJA.

Anglija rengiasi iškilmingai apvalkščioti 300 metes sukaktuves prigulėjimo Kanados prie Anglijos. Liepos mėnesį atkaks į Kanadą Anglijos sosto įpėdinis su savo motere. Mieste Quebeco bus atidengti paminklai abiejų ve-

duosų karą jenerolų — Wolfo ir Montcalmo.

Kanada prigulėjo prancūzams, jų jį ir kolonizuota. Kadangi vienok Prancūzijos valdžia nesiskubino savo gubernatoriui siųsti jo reikalaujamą pastiprinimą užpuolus anglijonams, jie nuo prancūzų ir paveržė Kanadą. Pusė vienok Kanados gyventojų ir dabar yra prancūzai, jie neišsada savo tautystės, turi savo prancūziską mokyklą. Urėduose prancūzų apgyventų kraštų anglišką ir prancūziską kalbą turi lygiai teises.

Anglijos karalius sugrįžo jau iš Prancūzijos namon, bet ne ilgai namieje užtruko: 20 d. balandžio jis su savo pačia vėl iškeliavo iš namų. Dabar jis atkankys Daniją, Norvegiją ir Svediją.

AMERIKA.

Amerikos laikraščiai pirmiaus išjuokdavo Europą, kad ji teip daug pinigų išleidžia kariuomenės reikalams. Dabar vienok daroma atbulai: dabar Europoje mažamos išlaidos neproduktyviems kariuomenės reikalams, Amerika gi daugina tokias išlaidas, kokių nenaudingumą Europą jau pamatė. Dabar antai, nors prezidentas Roosevelt reikalauja vis daugiau pinigų laivynui ir kariuomenės reikalams, tokiems reikalams Amerika išleidžia daugiau pinigų negu Prancūzija, kuri gali išstatyti armiją užimančią trečią vietą, o jos laivynas užima antrą vietą, toliau po Anglijos. Kam gi laivynas ir armija teip reikalingi Amerikai? Kaimynų drūtų ji neturi, Europa teipgi laivais negali atgauti ant syk tiek kareivių, kad jų užpaolimo neįstengtų atmušti silpna dabartinė Amerikos armija. Jeigu todėl Amerikos politikieriai, ypač respublikonų partijos, reikalauja vis daugiau pinigų kariuomenės, tai aišku, kad jie rengia pajėgas užpaoliumi, o ne atsigynimui. Kaip ilgai Amerikos kaipo savistovė respublika gyvoja, dar ant jos svetimi priešai ne užpuolė, bet vien ji užpuolė ant silpnosios kaimynų ir jų kaisais išplatinio savo rubežius. Neįstabu todėl, jeigu kongresas atmetė prezidento reikalavimus kreditui padidinti keturių didelių milijonų laivų. Amerikos gyventojai dar turi pamatą bijotiesi, kad turinti didelės kariškąs pajėgas valdiniškai neužimantys išgriauti respublikonišką rėdą ir ne apgarsinų čia monarchijos, kad kokais Roosevelt ar Taft ne pasigarsintų ciecuriu.

PRANCUZIJA.

Prancūzijos valdžia pagarsino atleidimą prasizengėliams dalyvausiems maistuose pietinės Prancūzijos vyno angintojų.

Pereitą savaitę ant Algiero ir Morokko rubežiaus prancūziskieji kareiviai turėjo smarkų mūšį su parubežinėms Morokko maurų giminėms. Mūšis tas buvo matyt, daug smarkesnis negu visi iki šiolieškieji. Paskutiniame prancūzai jau turėjo netoli du šimtus užmuštų ir pašautų kareivių. Juo ilgiau mat prancūzai kovėsi su Morokko maurais, juo svaričiai būva kruvinesni: mat maurai išmoka tuo prancūzų geresnio kariavimo būdą.

IŠ LIETUVOS.

IŠ VILNIAUS.

Vietinė administracija uždraudė lenkų artistui p. Lelivai dainuoti Vilniuje lenkiškai. Tuomet koncertų įsteigėjas, p. Zavadzki, pristatė policijai koncerto programą. Vilniaus poliemeisteris iš tos programos išbraukė vieną numerį, ariją iš operos "Halka", kuris ketinamas buvo dainuoti lenkiškai. Poliemeisteris pranešė p. Lelivai, kad dainuoti yra leista visomis kalbomis, išimant tik vieną lenkišką. Tuomet p. Leliva kreipėsi į generalgubernatoriaus kanceliariją, bet kadangi pats generalgubernatorius buvo išvažiavęs, tai kanceliarijus pranešė jam, kad tokio leidimo jokiu būdu ji negali duoti.

Paskutiniu laiku Vilniuje vėl prasidėjo kratos. Naktį iš 13 į 14 dieną buvo padarytos kratos "Lietuvos Ukiniuko" administratoriaus buste ir "V.Z." dienraščio redaktoriaus Jono Vileišio namuose. Kratos buvo daromos žandarų vyriausybė paliepus. Nieko aiškiai draudžiamo nesurasta. J. Vileišio buste paimta lietuvių, rusų ir lenkų kalboj knygielių apie 300. Knygtės legalinės.

Kovo 17 d. Vilniaus teismo rūmai nagrinėjo bylą valstiečio Antano Gaidelionio, pagal 2 punkt. 103 str. kaltinamą už caro garbės įžeidimą. Teismo rūmai pripažino jį kaltu ir pasmerkė 3 mėn. tvirtovėn.

Gynė prisiekusiojo advokato pagilninkas Janulaitis.

Subatoje, visuotiname Vilniaus latvių susirinkime viešbutyje "Imperial" išviso dalyvavo apie 50 ypatų latvių ir latvių. Tuos susirinkimo tikslas buvo įsteigti Vilniuje latvių draugiją. Susirinkimas išrinko komitetą, susidedantį iš 8 žmonių, kuriams pavedė ligi gegužės 1 d. išdirti įstatus, kad galima būtų paduoti juos užtvirtinti valdžiai. Į komitetą tapo išrinktos šios ypatos: pp Zeltin, Dilis, Kimen, Miciter Petersohn, ir ponijū — Ekkert, Venteneek ir Janoviez.

Naktį į kovo 14 d., Ginnazijos skersgatvyje No. 8 savo bute pasitokė Piesockio ginnazijos penktos klasos mokinis Mykolas Krasinskis. Pasikorimo priežastis nežinoma. Ant stalo buvo paliktas raštėlis, kuriame jis prašo, kad dėlei jo mirties niekas nebūtų kaltinamas.

Siomis dienomis nusizūdė mergaičių ginnazijos mokinė, 16 metų amžiaus Naidica, neturtingų tėvų dukrė, kuri nuo pat mažens labai norėjo mokyties, o tėvai su teikti jai mokslo neišgalėjo. Mokyklos užsimokėjimui ji užsidirbdavo lekcijų davinėjimu. Pastaruoju laiku ji neteko ir to paties menko uždarbio, dėlei ko nebegalėjo toliau mokyties. Artinos laikas pinigų įsėjimo už mokinišką, o mergaitė nebuvo iš kur jų paimti. Matydama, kad tokiu būdu ji bus pralinta iš ginnazijos, išgėrė nuodų ir baisiose kanciose užbaigė savo trumpą ir vargingą gyvenimą.

Dėlei telegramų priėmimo lenkų ir lietuvių kalboje, Varšavos krasos ir telegrafo apskrčio valdyba apturėjo nuo vidaus dalykų ministerio įsakymą, kuriame paliepta yra priminti telegramams lenkų ir lietuvių kalboje visose krasos ir telegrafo įstaigose su vienu tik išlyga, kad telegramų siuntinėjimas lenkų ir lietuvių kalboje, tose vietose, kur krasos ir telegrafo valdininkai prima telegramus vien tik rusiškai, gali būti rašyti lietuviškai, bet rusiškais raidėmis. Telegramų adresai privalo būti rašomi vien tik rusiškai, išėjus vien tik lenkiškai, kur telegramų adresai gali būti rašomi ir lenkiškai.

Vilniaus gubernatoriaus nubaudė "Vil. Žin." redaktorių Joną Vileišį 100 rub. arba 2 savaitai arešto už patalpinimą NN. 183, 194 ir 200 — 1907 m. No. 15 šių metų straipsnių "Suvalkiečiai ukiniukai", "Prie mokyklų klausimo", "Pasakykime sau teisybę" ir akis" ir "Jie džiaugiasi" (koresp. iš Veiverių).

Vilniaus gubernatoriaus uždraudė Vaclovui Studnickiniui skaityti lekciją ant temos: "Apie socializmą". Vilniaus karo apskrčio teismas išnagrinėjo bylą Veiverių seminarijos mokinio, Juozo Stariko, kuris buvo kaltinamas, kad jis rugpjūtį 25 d. 1907 m. susitaręs su kitais mokiniais, kurie nebuvo suimti, paleidęs keturis revolverio šūvius į seminarijos mokytoją Vasilį Sniežko, kurį norėjo užmušti, bet tik sunkiai sužeidė. Apkaltintamjam 17 metų vaikui grumomio mirties bausnė.

Dėlei stokos tikrųjų prirodymų, Vilniaus karo teismas jį išteisino. Gynė jį prisiekusis advokatas Vladislovas Stašinskis iš Kauno.

P. Tebegyvas prisuntė tokias žinias: Mokslo metų pradžioj ilgą laiką lietuviams nebuvo skiriama kunigo tikėjimui išguldinėti. Kai kurie silpnosiojo būdo lietuviai, draugų prikalbinti prie svetimtųjų... ten ir liko net ir lietuvių kunigui atsidrus.

Atkakliai nenorintiems tikėjimo mokyties kita kalba, kaip tik lietuviška, buvo paskirtas kun. Abaavičius. Apsidžiaugė vaikai liečiai, tačiau neilgam tebuvo tasai džiaugsmas: kunigas pasirodė klasoje du tris kartus ir tiek; uždavė III ir IV klasioms iš kun. Bončauskio Liturgikos du paragrafų, 3 ir 5, ir ant to mokslo pasibaigė nuo pernai rudens iki šiai dienai.

Mūsų vaikai visgi rupepingant laukia tikėjimo lekcijos, nors tai esti paprastai septintoji mokslo valanda, nuo 3 iki 4 po dyvalkai, kuomet kiti, paisę draugai, jau namo eina pietų valgyti. Mokyklos vyresnybė užjaučia savo mokytojų nesulaukiančius vaikus ir stebisi, kokia čia politika vėčia kunigų juokais laikyti lietuvių vaikus.

Tas klausimas jau buvo pakeltas tik komitetuose. Bet ten lietuvių tėvai išgirdo tokį patarimą: "Jei lietuviui nori tikėjimo mokyties savo kalba, tegu pasisamdau sau kunigą". O pašaliniai dar būvo pasitytioti: atvyks, girdi, japonai ar chinai, tai ir jiems duok tam tikrą kunigą!

Mokyklos vyresnybė prieš katalikų dvasiškus tame dalyke veikti negalėdama, laukia tik lietuvių viešai paduodant skundo ir aiškios reikalavimo: tuomet ji pristatysianti valdžiai samanyką katalikų tikėjimą išguldinėti viena priverčiama visiems suprantamą kalbą.

Ar tokių pasekmių laukia tie, kurie privalo aprūpinti tikėjimo mokslo Vilniaus mokyklose?!

Naktį į kovo 8 d. policija padarė kratas pas 24 vidutinių mokyklų mokinius ir suėmė juos.

Konfiskuota kailiadirbių darbdūnių laikraštis rusų kalba "Golos Kozevnika" už streikų grymą.

Naktį į kovo 14 d. buvo kratos pas "Vilniaus Žinių" redaktorių advokatą J. Vileišį ir "Lietuvos Ukiniuko" redakciją. Paimta ne mažą rankraščių.

Iš Vilniaus gubernijos ištremta keletas kunigų į vidutinias Rusijos gubernijas. Valdžia mano taipgi iškelti ir dabartinį vyskupijos valdytoją, kun. Sadvorskį.

IŠ BENIAKAINIŲ.

Vilniaus gub. Kovo 8 d. Lydos pavieto 2 skyriaus žemiečių viršininkas pasmerkė 7 dienoms arešto J. Plevinskį, Lastauskį ir Milasėvičių, kurie sausio 14 d. pirmus Beniakainiuose kun. St. Stakelę.

IŠ KAUNO.

Kaune, kovo 16, lietuvių muzikališkoji draugija "Daina" buvo ketinusi surengti literatiskai-vokališką muzikališką vakarą, bet dėlei ketvirtos nedėlios gavėnės Kauno poliemeisteris neleido.

IŠ SIAULIŲ.

Sulig parinktų žinių — visose trijose Sialiuų vidutinėse mokyklose yra išviso apie 928 mokiniai. Pagal tautos ir tikėjimus dalinasi teip:

1) Vyrų ginnazijoje: rusų—79, katalikų—296, liuteronų—19, žydų—50, o išviso 444 mokiniai. Iš 296 katalikų, 106 skaitosi save lietuviais, 190 lenkais; ant lietuvių kalbos lekcijų vaikščioja 100 mokinių.

2) Mergaičių ginnazijoje: rusų—36, katalikų—104, liuteronų—12 ir žydžių—134, išviso yra 286 mokinės. Iš 104 katalikų, 7 mokinės tikėjimo lekcijas tie-

tuvių kalboje, o 97 lenkų kalboje; ant lietuvių kalbos lekcijų vaikščioja—42, o ant lenkų kalbos lekcijų—77 mokinės.

4) Mergaičių proginnazijoje: rusų—17, katalikų—79, (tame skaičiuje lietuvių 32, o lenkų 47 mokinės), liuteronų—6, ir žydžių 96 mokinės.

Dėlei stokos tikrųjų statistiskų žinių, tas mokinių skaičius nėra visiškai teisingas, kadangi tos žinios yra parinktos sulig pačių mokinių ir jų tėvų prašymo, kokia kalba išguldinėti tikėjimo lekcijas.

V. B.

(Iš "V.Z.")

Vietiniai žmonės skundziasi, kad darbininkų tarpe įsivyravo atšalimas. Bet tai tik politikos dalykuose, kas ir suprantama, geriau prisizūrejus dabartiniam politiskam krašto stoviui. Tai ne šalinimasis nuo viso ko. Žmonės nesėdi, sudėję rankas. Jie jiesko naujų kelių, kuriais gyvenimas gali žengti. Pirmuoliausai griebiasi kultūros darbo. Tveria, kur gali, apsvietimo sąjungas. Profesjonalinės darbininkų draugijos kaime mano pasinaudoti veikiančiais įstatymais ir išgauti leidimą atvirai gyvuoti.

Jieskoma visur knygu, ypač iš prigimties mokslo. Knygtės brošiūrės jau nebepakaina — jieskoma "storgijų". Taip pat rimčiau žmonės atsieneša ir prie bažnyčios. Ir tenai jieskoma naujų kelių. Kritika dabartinės bažnyčios ir jos atstovų randa didelį pasiekimą. Laiškeliai su "Saltinio lioterijos" karkitura jieskomi visų. "Teisybė", su savo kritika katalikybės, kelia žmonių tarpe tiesiog trūkumą. Kunigų persiekiojimas "Teisybės" dar labiau prie jos traukia.

Ar tai apatija, atšalimas? Ne. Mano nuomonė, apie apatiją dabar kur mažiau galima kalbėti negu ankščiau. Ir tas judėjimas yra kup gilesniu už politikąjį judėjimą praėjusių metų. Jis, be abejo, ankščiau ar vėliau stums vėl prie politikos darbo, kuris taipgi bus daug gilesnis. Revoliucija niekias nepasibaigė. Ji, tiesa, neįkovojo politikų teisų, bet padarė revoliuciją galvose. Ir tai yra pirmas žingsnis, į kurį revoliucijos dienose dažnai be atidžios žiūrėta. Vėl užėjus smarkesniai judėjimui, nebereiks jau daryti to pirmojo žingsnio, bet galima bus eit toliau.

Vagabunda.

(Iš "2.")

IŠ ŽAGARĖS.

Sialiuų pav.

Po ilgo tasmos po teismus, pripažinta 173 miestiečiams po 3 dešimties žemės iš Nariskino dvaro.

(V. Z.)

IŠ LAUŽUVOS.

Sialiuų pav.

Cia per šv. Kazimierio atlidus buvo susivaziavę daugybė žmonių ir keletas svetimų kunigų. Vieni per atlidus meldzias bažnyčioje, o kiti už bažnyčios ir ant šventoriaus per pamaldas geria degint. O po pamaldų, išėjus visiems iš bažnyčios, matai valkiojanties po miestelį daugybę girtų jaunų vaikinių, kurie tik ir jiesko priekabių, kad sukelti musulmonų, kad sukelti musulmonų. Bet tą dieną lyg tyčia nepasisekė jiems tai padaryti, nes ant jų nelaimės, buvo atvažiavę Laužuvos keletas sargybinių, kurių musų peštukai, mat, pajobijo. Tuomet jie sutarė pėkeliui padaryti tarp savęs mūstytes ir išsivaičiuoti į dvi partijas: viena paskubėjo greičiau pas pakelini esantį kalvą ir ten jau laukė ateinančių kitų, o belaukdami, žinoma, apsiginklavo "gerais" ginklais ir užėmė savo poziciją. Susilaukę savo priešus, tuojaus šoko ant jų su pagaliais ir pradėjo "perti jiems kailį". Bet ant nelaimės, jų priešininkai pasirodė daug stipresni, nes musųje nuginklavo juos ir su tais pačiais pagaliais sudaužė keletiem galvas, iš kurių vienas tą pačią naktį ir pasimirė. Tai mat kokios tarta girtuoklystės pasel

Laizuvos miestelis nedidelis, yra mūrinė bažnyčia, aptieka, vienas valdžios monopolis, ir penkios aludės; bet užtat slaptų deginties parduvinėjimui įstaigų yra suviršum 25, kur, žinoma, musų jaunomėnė praleidžia linksmai šventadienius ir visą kitą liuosą laiką.

Kada visam tam bus gailas? — Ar nelaikas būtų ir mums griebties kitokių įrankių — sviesos ir susipratimo!

A. Dagis.

(Iš "V. Z.")

IŠ DUSĖTŲ.

Ežerų pav.

Per valsčiaus sueigą, vasario 5 d., buvo nutarta: 1) medžiai iš Dusėtų valsčiaus neturi būti vėžami užsienin ir parduojami pirkliais, kurie išveža medžius iš Lietuvos. Medžiai turi būti vėžiami lygiai parduojami pagal nurodymų vietinių valdininkų: giri-ninko ir "abješčiko". 2) Šventadieniais, mugės ir teismo dienomis smulkūs turi būti uždaryti. Jeigu koks smulklininkas tomis dienomis leistų pas save girtuokliauti, tas turi užmokėti pabaudo 5 rub., o girtuoklius pristatyti priadinkui. 3) Nepriminti nakvynėn eigonų, nes jie užsimia vagystėmis. Jeigu kas priimtų, turi užmokėti pabaudo 10 rub., o eigoną pristatyti uriadinkui.

(Iš "L.U.")

IŠ VILKAVISKIO.

Suvalkų gub.

Nekartą atsilanko pas mus kitiatai su įvairiomis pramonėmis: vieni jų — vengrai — važinėja po sodžius ir parduvinėja visokius niekniekius — pa-veiksčius, sagučius, adatas, spilekas, kaspinus, skepetas (skareles), veidrodžius, plunksnas, rasalą ir kitokių mažmožių... Ir turi is to tiek pelno, kad apsimoka kelionė iš toli atvykti, išlaiko savo arklių ir dar šiek tiek skatų lieka savo šeimynai nusijuti. Vaikščioja taip pat totoriai net nuo Kazianaus, nešiodami staltieses, rankšluosčius, divonus ir tt. Be to dar vaikščioja rusai su spynėlėmis, peiliais, repliukėmis ir kitokiais gelžgaliais.

Kodėl gi mės, kurie turim daug jaunų ir senų vyrų, moterų, turinčių bent po kelis šimtus rublių, nemokame kitaip versties jais, kaip tik procentus imdami? Kiek tai mūsų miestelyje yra mergaičių, kurios, atsiėmusios dalis, sėdi ant pinigų visą amžių ir nedaro jokios apyvartos? Kad taip žydams davus tokius pinigus, kiek tai jie padarytų! Mūsųkiai gi moka tik paskolinti ir procentus imti.

Juozas Kapsas.

(V. Z.)

IŠ VILKAVISKIO DVARO,

Vilkaviškio pav.

Sulaukę kovo 14 d., darbininkai nuėjo pas poną La Brieur atsimti ordinarijos. Jiems davė tik po 1 šepelį rugių. Darbininkai tuomet neužsiganedino, ir vienas jų, Svirkus, ponui pasakė: "Mums po šepelį su antrinku — tai mažai. Mės neturim ko valgyti, — Jam pritarė Sale jo stovėdams kitas darbininkas, Lietuvninkas. Kiti gi darbininkai, kaip avių burys, susitraukė, tylėjo ir lankė, ką "jiegamastis" pasakys.

Žinoma, ponui "chamo" žodžiai didžiai nepatiko. Jis, atsigrįžęs į Svirkų ir Lietuvninką, suriko: "Salin iš dvaro juos rupežės! Džiaugkitės, kad tiek gaumat!". Ir paleido savo ponišką burną. Kiti darbininkai, išsiganę pono rėkavimų, keiksmų, nudulino salin. Tų dviejų buta dragesnių: "Ponulian, — atsiliepė jiedu — nesirupuzinok, o kas mums priguli, atiduok". Čia truko pono tulzys. Tiek laiko matė jis juos nuolaukus, tylus, visumom pono rustaus pažūrėjimo užteklavus, kad jų kinkos drėbėtų ir jie ponti rankas laizytų, o dabar?

Ponas išsikubino pas viršininką. Pastarajam pripasakojo, kad Svirkus ir Lietuvninkas — tai "buntaučiai", "cielikai" ir šiaip dar visokių nesamonių ant jų pripliankęs viršininkui, pargrįžo na-

mo. Jis dar buvo sugalvojęs išvilioti iš darbininkų kontraktus. Tuomet, mat, nebėreiktų darbininkams nieko duoti: išvairi, ir jau po viskam, — algy nebėreiktų jiems. Siulo Svirkui pinigų: „Duok, girdi, kontraktą, gausi pinigų“. Sis suprato, kuo kvepia pono žodžiai. „Kai atiduosai algą, ordinariją, tuomet“, sako — „gauti ir kontraktą“. Apgauti darbininko ponui nepasisekė.

Netrukus, atvyko ir žemsgiris, reikalaujamas „būtaučiu“ pas viršininką. Jie nuėjo. Viršininkas juos išbarė, kam jie būtaučiai ir kiti buntavojai, jam ponas sakė, kad jiedu esą socialistai. Ant galo pridūrė: „Jeigu dar trečią sykį jį ponas ateis skusties, busit kaltintais“. Svirkus, išgirdęs bauginimus, meldė viršininką jam dovanoti ir teisinio, kad jis ne socialistas, o jeigu netiki, paklaus, sako, pačių socialistų — jie pasakys, kad aš ne socialistas“. Tiesi dviem išnešant nuo viršininko, buvo prisakyta atitraukti nuo pono. Be algos, be duonos atitraukt žmogai!

Ponas teusis, jį gal nedamokė, kada tik sumany, išvyt, kaip va dabar. Beveik pusė metų išbuvo už 5 rub. ir 5 šepelių rugių. Pavartytjie žada poną skusti, nori išiesioti pono užlaikytus 23 rub., rugių — 23 šep., miežių — 8, avių — 6, žirnių — 1, kviečių — 1. Jie vargiai kur ras teisybę. Jau nekarta poną skundė ir beveik visuomet darbininkai pralaimėjo. Kas vargdiečio nesikurdžia?

Varguolis Dvarokėlis.
(Iš „2.“)

IS SINTAUTŲ.

Naumiesčio pav.
Grudžio 31 d. 1907 m. (sausio 13 d. 1908). Sintautų bažnyčiosje susivėrė „Žiburio“ ja. Tuoj tapo išrinkta valdybė, ir pačią dieną prisirėdė apie 40 narių, praslinkus „sanvaitei, skaičius narių pasididino, buvo priimtas ukininkystės skyrius. Reikia priminti, kad sintautiečiai yra žmonės pusėtinai apšvietę, gyvena netoli Prūsų sienos. Jau seniai akys buvo atkreiptos į savo kaimynus vokiečius, kurie kar kas augščiausiu stovū kariais negu mės. Atsimenu gana gerai, kaip vienas ukininkas, skaitydamas laikraštį, pasakojo, kaip vokiečiai šeria gyvulus, kaip jie prižiūri laukus, kaip tvėria ukiškas draugijas ir tt. Todėl ir mums, sekančios, reiktų sutverti čia ukišką draugiją.

Apie jau sutvertą draugiją tik tiek pasakysiu, kad sintautiečių sutverta draugija nieko neuveikė vien tik dėl jos vadovų apšvietimo. Tai matyti jau iš to, kad per išėjus metus tik pora kartų buvo susirinkusi; o tai dėl kokios priežasties — nežinau. Apie tai tegul pasijauksina patys vadovai.

Nepseudoartojas.
(„V. 2.“)

IS SENAPILĖS.

Suvalkų gub.
Kovo 10 d. policija padarė krantą pas kurpių Majų. Rado užribusius laikraščius ir įvairių brošūrų. Majų suėmė ir tą pačią dieną du žandarai nuvežė jį į Kalvarijos kalėjimą. Paskutiniu laiku labai čia įsiuto policija, visur daro kratas ir suiminėja. Naktimis vaikiojasi ir žiurinėja pro langus.

(Iš „L.U.“)

IS MINSKO.

Minsko kalėjime pas politiškus kalinius buvo padaryta krata, rasta ginklai.

(Iš „V. 2.“)

IS RYGOS.

Kovo 9 d., Aleksandro gimnazijos bute buvo pirma lietuvių kalbos lekcija. Susirinko 60 visų Rygos vyrų ir moterų mokyklų mokinių. Lietuvių kalbą apsiėmė dykai išguldinėti mokytojas Sikšnis.

MIRTIES BAUSMĖS STATISTIKA LATVIJOJE.

Latvių dienraštis „Rīgas Apskats“ rašo, kad nuo rugpjūčio 24 d. 1906 m. ligi kovo 1 d. 1908 m., buvusio karo lauko teismo nutarimu, pasmerkta sušaudyti Rygoje suviršum 142 žmonės. Per tą patį laiką, to paties teismo nutarimu, pasmerkta sušaudyti Mintojausje apie 84 žmonės.

(Iš „V. 2.“)

KAS GI TOLIAU?

Geriausias rusų laikraštis „Stolichnaja Pošta“ uždengtas. Labai tarp lenkų prasiplatinusi „Gazeta Codzienna“ irgi uždengta; už-

dengta ir vos keletą dienų jos vietoj teėjusi „Gazeta Wicczorna“. Uždengta Vilniaus lenkų apšvietimo draugija „Oswiata“. „Sokolo“ draugijos valdyba valdžios perspėta, kad jos eilė jau artinasi. Tarptautinei Vilniaus „Apšvietimo draugijai“ neleidžiama įstęsti mokyklos vietinėmis kalbomis. Metalų darbininkų sąjungos bute Vilniuje padaryta krata ir paimita visi raštai ir knygos... Garsiam Lenkų rašytojui Feldmanui neleidoma laikyti viešų skaitymų, kadangi, girdi, nežinia, ne kas jis toks, ne kaip skaitys. Tas pats atsitiko su p. Plečyrius-Puidienės ir kitų skaitymais.

Kiekviena diena suteikia mums panasių naujienų. Apšvietimo draugijos nebežino nei ką daryti. Jos mano jau apie tat, kad kaip nors persivaryti per šį laiką, ir savo sumanymų įvykinimą atideda tolesniam laikui. Darbininkų sąjungos, kurios savo veikimo tikslų statosi apginti, darbo žmogų nuo išnaudojimo ir pakelti jį išsilavinimo atžvilgy, džiaugiasi sveikos išlikę, o ką čia besvajoti apie „kovą“ ir platinimą „kultūros“? Nesant valdžios cenzūros, kuri peržiūrėtų straipsnius pirma, negu jie pasirodytų spaudoje, laikraščiai patys įsiveda kuosmarkumą savą cenzūrą, kuri dėlto nevisuomet juos išgelbsti nuo netikėtų „naujienų“.

Tai kas gi toliau? Kas laukia, kad ir ramų kultūros darba, apie „politiką“ jau nekalbant? Nejaugi nuleisti rankas ir laukti, kol paskėsimės tamsybės vilnyse?!

Tačiau labai paviršutiniai galvotys tas, kūrų nulemtų kultūros judėjimui šitokią galą. Pergreit jau jis marintų. Tat būtų užmiršamas, kad kuone kiekviename žmoguje, ypač gyvenančiame mūsų krašte, yra prigimtas gabumas — galėjimas prisitaikinti ir prie tikrinti savo darbus, kad ir prie sunkiausių aplinkybių. Atsiminkime „lietuvių judėjimo“ istoriją, prisiminkime, jog „mūsų širdis tvirtos, seniai buvo išmėgintos, seniai keptos, virtos“, ir nejaugi galėtumėte kilti mūmųse liudnos mintis sulig mūsų ateities!

Daug yra kelių šviesių ir šviesių kitus. Jei negali vienu, eimi kitu keliu.... Mės dar kovosime!

(„V. 2.“)

KAS GI TAT?

Kovo 15 d. pranešė apie matininkų kursų, kurie „greitu laiku“ buvo žadama Vilniuje, Kaune ir kituose gubernijos miestuose įsteigti. Pranešė pasiremdami įstaigti, kurių mums suteiktė žmogus tarnaujantis matininkystėje. Maž daug tuo pačiu laiku, tik ne anksčiau, ir kiti laikraščiai patalpino jau nebe pašalinio žmogaus suteiktą, bet valdžios pranešimą apie matininkų kursų. Mės irgi pasiskubinomė plačiau apie juos pranešti ir kovo 16 d. raginom jaunuomenę juosna įstoti.

Ir ištiro tuojau po mūsų pranešimų ir straipsnių gavom vieną po kito keletą užklausių apie kursų, kiti gi, nieko nelaukdami, Vilniū atvyko ir kreipėsi į mus padėti įstoti kursuose. Maš, žinoma, su mielu noru, norėdami jiems patarnauti, aiškino jiems, ką apie kursų žinojom ir net buvom kartu su vienu jų nuėjė į gubernijos „certioznają“ pasiteirauti.

Ir kas gi pasirodė! Jau keletas dienų, sako, vietų nėra. Tas pats Kaune. Kaip tai gali būti? Nejaugi per vieną, dvi dieni jau tiek žmonių susėjo apie kursų sužinoti ir prašymus bei dokumentus pristatyti? Keistas dalykas. O rasi „kitų“ jau pirmą apskelbiant buvo žinota ir prasymai prirengti? Taigi nebuvo reikalo ir skelbti: ar šiaip ar taip, bus priimti „svejie rusai“, tai kam dar žmonės suvadzioti, iš vietų judinti?

Idomu būtų patirti, kas priimtą ir ar daug ne rusų tarpe mokinių. Tuomet rasi viskas paaiškėtų.

(„V. 2.“)

IS SENAPILĖS MOKSLAIVIŲ GYVENIMO.

Rudenį 1905 m. mūsų gimnazijos prasidėjo mokinių streikai. Jie tai nusodavo, tai vėl prasidėdavo. Taip perėjo kuone ištisi 1905—1906 mokslo metai. Kaip po pasekmės — panaikinta „žvėrinčių“ (taip mokinių buvo vadintas internatas), skambutis, mokytojų kolonijai mokinių visokiems gražiam pramanytais žodėliais; leista mokiniams gyventi, kur tikitai nori, skaityti kokias

nori knygas, dėvėti kokius nori rūbus....

Pasijutę laisvesniais, mokiniai ir viešai pasirodė. Jie surengė kelis spektaklius įvairiems visuomenės tikslams. Niekieno nesiklausius, buvo įsikurus mokinių komisija šelpti reikale savo draugus ir gana atvirai veikė.

Reakcija ir pas mus atsiliepė, nors dar nebe taip smarkiai kaip kitose mokyklose, pav. Liepojaus gimnazijoje (žūr. „Viln. Žinių“ No. 27 — „Senieji vargai, senieji rūpesniai“). Mokiniai jau negalima dalyvauti steigime vakarų, jeigu pinigai nebus skiriami šelpimui neturtingų draugų, ir tai direktorius gali neleist. Panakinta jau laisvė nešioti mokiniams kokias jie nori už gimnazijos sienų drapanas. Uždrausta jau gyventi ten, kur neduoda direktorius tam tikro leidimo. Sis tas tebeliko dar iš „laisvės meto“, bene svarbiausia, kad mokytojai nebesielgia taip biauriai su mumis, kaip elgdavosi pirmiau ir kaip elgiasi dabar Liepojaus, Suvalkose ir kitur. Tokiose tai aplinkybėse gyvena Senapilės gimnazijos mokiniai.

1902—1903 metais, kiek aš atmenu, daugumas mūsų mokinių pradėjo krutėti, žvalgyties aplinkui. Tankiai dar buvo girdėti kalbant lietuvių mokinius lenkiškai, arba gudikiškai, bet daugumas jau nesisidrovėdavo kalbėti ir lietuviškai. Kai kurie augstesniųjų klasių mokiniai buvo išsispieję ir tam tikrą kuopelę, kuri stengėsi prisirengti prie businogo darbo tarp savųjų. Vieni jų save skaitė demokratais, kiti linko prie socialdemokratų. Jie buvo įsikūrę ir nedidelį knygynėlį. Pradėjus 1904 ir 1905 mokslo metais, vieni kuopelės nariai pabagė gimnaziją, kiti dēlei kitokių priežasčių išstojo, o jų vietą užėmė nauji nariai. Pasirodė šiočia tokia permaina: kuone visi prijauė social — demokratams. Kuopelė pasivadino — mokinių prijauniančių s.d. Jos tikslas buvo lavinties toje pakraipoje. Susirinkimuose skaitė Bogdanovo „Politiką ekonomiją“. Po jos įtekme buvo susitvėrusios kuopelės ir žemesniose klasiose. Ir įsitaikė dar didelį lietuviškų knygų knygyną. Kilus streikams, jos nariai vadovavo mokinių judėjime.

Tačiau gimnazijos laisvės prasidėjus, prasidėjo ir kuopelės tarpe nesutikimai, ginčai. Jos įtekmingumas kurį laiką buvo nupuoless mokinių tarpe ir tik dabar, prasišalinus iš jos kai kuriems, ji vėl įtgauna.

Greta šios kuopelės gema ir miršta kitokios mokinių kuopelės. Taip, laike streikų buvo įsikurus mažai susipratusių mokinių kuopelė. Jie pasivadino savę „kalariininkais“. Jų tikslas buvo „sugriauti dabartinę kraugeriską tvarką“; su gimnazijos vyriausybe kovot ne ramiais streikais, bet su ginklu rankoje. Ant ginklų reikia pinigų. Ir „kalariininkai“ nutarė pasipirigauti pas aplinkinius ukininkus, kuopelės pinigavimas nepasisekė: pas vieną ejo, ejo, nepriėjo, nuo kito vos spėjo pabėgti.

Pradžioje 1907 mokslo metų susivėrė kita mokinių kuopa, kurios tikslas buvo lavinties kraštutiniai pirmieiviskoje pakraipoje, ir išdirbti sau pziūras ir dabartinio gyvenimo bėgi. Si kuopa niekuomi beveik neatsizymėjo, jei bent tik paskutiniu savo susirinkimu, kurs įvyko pabaigoje pirmo pusmečio 1907 m. prieš pat vakaciją.

Antrame pusmetyje 1907 metų atsiranda įdomesnių kuopelių. Visų pirmą susispieję mėgstantieji išgert, kozyruot ir šiaip „pasilinksminti“. Šios „kuopelės“ vadai kilę iš turtingųjų; iš lietuvių ne daug kas su jais susidėdavo. Dabar apie šią kuopelę nieko negirdėt.

Toliaus įsikūrė tarptautinė V klasios kuopelė. Ji pasivadino save „Viltis“. Jos tikslas — lavinties visose mokslo šakose. Narių buvo į keturiolika. Po nekuriam laiku iki kelių barniai ir apie pusę narių prasišalino; kuopelė turi savo knygyną, nedidelę orkestrą. Apie tą patį laiką įsikūrė VI klasios kuopa. Ji vien susidėda iš lietuvių. Jos tikslas — gerai susipažinti su politišku partijų programomis. Bet tai kuopai jau „Mikėlis siulo pradotką“ (snaudžia). Narių joje buvo, rodo, į 10. Dar buvo įsikurusios III ir IV klasios kuopelės. Jas jau apėmė snaudylės.

Buvo įsikursi dar didelė tarptautinė mokinių kuopa, pasivadinus „Mokinių kooperacija“.

Narių joje skaitėsi 60. Nari-

buvo gimnazijos mokiniai ir mokinės. Antrios vietos buvo pastatytas lavinimasis, skaitymas lektorių referatų (pranešimų). Bet pasirodė, kad iš mokinių ne kokie išsina, lektoriai, o iš pašalinių nėra kam tuom užsiimt. Įtaisius muzikos vakarą, iš kurio pelną paskyrė reikalaujantiems pašalpos mokinijams, kuopelė persikyrė su šia sąsary pakalne. — Buvo įsikurus lietuvių mokinių kuopelė, kuri žadėjo lavinties social — demokratų pakraipoje, bet jos jau irgi nėra. Kaip girdėjau, dabar įsikūrė kita jų kuopelė, kuri mokinas lietuviškai skaityti ir rašyti, praeina Lietuvos istoriją.

Iš visko augščiaus aprašyto matyti, kad mokiniai nori lavinties, šviesies, darbuoties, bet tik įsikiša kur, tuojau nudega ir atsoka. Kuopos kuriasi, tveriasi ir vėl greta, įra. Kuogi išaiškint tokį keistą apsirėiskimą?

Prisižiūrėjus arčiaus mokinių gyvenimui, mės pastebėsime, kad mokiniai griebiasi skaitymo. Pama kokį romaną, bet tas jam greit pabosta — kitokie jau laikai, reik griebtis mokslo. Puola prie moksloškos knygos. Tų skaito, praktikuoja, bet daug vietų jam nesuprantamų ir perskaitęs, pasi-junta pasialsinusiu, o naudos jokios. Tada šoka jis prie organizacijų. Mano ten rasti mokslo šaltinį, bet pasirodė, kad ir ten tas pats. Pasijunta mokins tokiu užburtame rate ir besimėtant iš vietos į vietą, nyksta jų energija, atsilieka jis išsilavinime.

Mokiniai tik tada tegalės tiksliau savo spēkas išnaudoti ir neblaškyti jų į visas puses kada atsirast žmonių, ką galės rodyti mokiniams kelia, sakysim, vadovauti jų organizacijoms. Iš mokinių tiek prasilavinusių nėra. Reikia pašalalčių. O koliai iš pašalalčių? Senapilės tokis atsirast, tai daug dar šūpęs vandens nutekės. Dar lieka vienas budas — bent sumažinti mokių klugocitą, tai programą, kur būtų nurodytos skaitymui knygtės tokioje tvarkoje, kad mokins eitų nuo lengvesnės knygėlės prie sunkiau suprantamos. Jei kur mokiniai jau turi savo, ar kitų išdirbtą tokią programą, būtų gerai, kad ir senapilėčiai galėtų su jaja apsipazinti. — Lieka dar pora žodžių apie mokinių prictikus prie vietinių: „Žiburio“ ir „Sviesos“ draugijų. Iš to kas mano jau pasakytą, išanksto jau galima spręsti, kad mokiniai prijauė „Sviesai“. Ir neapsiriks. Mokiniai su „Sviesa“, galima sakt, susigimimavę. Jie vienas kitam paduoda ranką. „Sviesa“ šelpia mokinius, taiso jų naudai vakarus, renka aukas, mokiniai gi padeda jai švietimo darbe. Jie dalyvauja lošimuose, chore, kas kiek gali, stengiasi padėti jos darbuose. Paskutiniu laiku gimnazijos vyriausybė pradėjo labai šniarinti žūrėti į gimnaziavimąsi mokinių su „Sviesa“. Ji nori „ustranit učenikov ot vrednago vlijanija obščestva „Sviet“, ir stato tarp jų visokias pinkles.

Negalima sakt, kad „Žiburio“ mokiniai visai boycottuotų. Yra net ir taip vadinamų „pirmievių“, kuriems, padėkim, patinka geriaus „Žiburietė“ mergaitė negu „Sviesietė“; mat tuo mastu kartais mueruojama viena ir kita draugija. Tikrų „Žiburio“ šalininkų iš mokinių tarpo visai maža. Iš augstesniųjų klasių žymesniejie tik du: vienas jų atsizymėjo kaip geras deklamatorius (eilų sakytojas), kitas — kaip uolus „Saltinio“ platinotojas. Be jų yra ir kitų, ką šiočiu ar tokiu būdu patarnauja žiburietėms: tai per jų vakarą pastovi prie salės durų, tai bijjetus parduoda ir taip toliau.

Didelio „piovymos“ tarp mokinių „žiburietė“ ir „sviesietė“ nepastebima. Šiaip visus vienyja — šokiai.... Dar apie vieną naują apsirėiskimą mūsų moksleivių gyvenime, butent, apie mokinių leidžiamą „Mokinių Draugą“. Nauda iš jo mokiniams tegali būti kiti proga prasišalinti rašyme, nes pats, svyrnuodamas ir visas šalis, jis negali duot pamato skaitytojų pziūroms. Vienoje vietoje jis linki mokiniui, „kad tau nauji metai atneštų viskam ramybę ir laimę“, kitur vėl šaukia „per šviesą, vienybę ir kovą prie laisvės ir geresnio buvio“. Ir taip visur. — Leidžia jis ne kokią kuopelę, bet pavieni žmones.

Sapas.

(„V. 2.“)

GIRDEKITE....

Skaitytiniausias luomas Lietuvoje yra ukininkų, tik savo nelaimė, mažai dar apšvietę, susioriginavę, užtat, kaip jų pačių, kaip ir žemės kultura stovi ant siauros papėdės. Siuo pradėjimu norėčiau paakinti visuomenę atidėgti kai kurias ydas mūsų ukininkystės dalykuose, idant laiku pataisyti tų skaudėjamą vietą.

Viena iš svarbiausių mūsų ukininkų slubavimo priežasčių tai ta: jei kuris ukininkaitis išklampoja šioji tokį ar augstesnį mokska, jau toksai nepasileka ant ukinio (jeigu kuris pasileka, tai tas kaip išimtinis atsitikimas) ir, atsisakyres iš ukininkų tarpo, atsisiskiria ir gyvenime: nebėvargsta tais vargais, nebėsirupina rūpesniais, anot priežodžio: „iš akių ir iš mislių“. Tokiu būdu visos gėmės inteligentija išsiskiria. Kam neaišku, jog nuo to susilpsta mokinsio pajigos? Ir pats savim įsimano, kad ukininkai su mažu apšvietimu niešdrsta kėsintis įvesti ukyje ką nors naujesnio, gėriaus pritrinčiančio šių dienų aplinkybėms, ypač, kad tam vislab reikalingi pinigai, o atsizūrdėjus prie: atkakliai laikosi tradicijos: „taip mūsų tėvai gyveno...“

Iš kitos pusės, nesant ukiškai kooperatyvų draugijų — įstaigų, sukuris ir beveik negalimas jokis kėsimas, nes uždėdam naują ukininkavimo būdą, kaip augščia minėjau, reikalingas — kapitalas, kurį tikėtai su pagelba gerai pastatytos kooperacijos galima pasiekti. Sale to įsikursi ukiškai kooperatyvisti draugija įneštų į kaimo gyvenimą dar ir kitas lengvinybes, pavyzdin: pirkdami visokias prekes didelėmis partijomis, valstiečiai gautų geresnės ir už žemesnės kainą, o savas prekes parduotų geresnėmis išlygomis; su draugijos pagelba lengviau gauti ir lengvesnėmis sąlygomis ant kredito (pasiskolinti), negu pavienes ypatus; pagalios su pagelba kooperacijos gerčiau surandama pagelba nelaiminguose įsitaikimuose įkuriant tam tikslui įstaigas draugijas: apsidraudimo nuo ugnies, ledų išsimušio, gyvulių krito ir tt. Dėl to daugelis mokyty, susipažinusiu su ukišku gyvenimu, tvirtina, kad: „Be ukiškai kooperatyvistikų draugijų negalima nė tikėtis pakilsiant mūsų ukiui“. Ta teisybė, rodos, gana aiški. Iš to turėtų atkreipti atidėgtą prakilnesnį tautos sumąs, energiskai įtempti visas pajigas, pakeliami ukininkų tarpe sąmonės apie reikalingumą ukiškai kooperatyvistikų draugijų. Atmindamas Valstiečių — Atstovų žodžius: (žiūrėti „V. 2.“ Nr. 40): „Milijoni valstiečių gerovė priguli nuo žemės, nuo jų gi gerovės priguli visos krašto gerovė...“ kviečiu — kas tik turite pajigas į talką.

Jeigu kalbėti apie kooperaciją, tai visų pirmu, žinoma, tam reikalingas nors pradinis apšvietimas, be ko negalimas ne tik įsikurti, bet, kas svarbiausia, jų reikalingumo — naudingumo supratimas, nuo to — pasisekimas. Šiandien bendradarbiystės prasišėikimas pas mus, ypač, tarp valstiečių dikiškai pasilikes nuo kitų apšvietesnių tautų (savu laiku „V. 2.“ buvo prirodyta statistiskomis žiniomis). Tuo tarpu mes viską perkam ir parduodam pavieniui, tankiausiai reikalo spiriami: „ką darysi, sako nevienu, kad reikia pinigų — reikia parduoti“. To dēlei tiktai pirkliams (žydams) yra geras uždabris, jie lengvai susikrauja didelius turtus iš to, kas mus seniai uždabirto, priguli, o tik per nesupratimą nesunaudojta. Zinokime, kad mės šimtus tukstančių rub. praleidžiame pro save! Visą užsiėmimą, atliekamą dabar pirkliu, apimtu tuomet įsikursi draugija ir suprantamai, pelnas liktųsi draugijos — mūsų pačių kišenėje.

Be to draugija juk lavina naują gyvenimą, naujus kovai priemonius, išstato naujas užduotis; per susirinkimus supažindina su daugybe praktiskų klausimų, kurie, norint suprast apsiaubiančias gyvenimo ypabybes, būtina reikia žinoti bevienu, vienu žodžiu — draugija priverčia pamanyti daugelį to, į ką pavienis žmogus neatreiptų atydyžios. Bet ar prirengta draugijoms dirva? — rasi kas pakliamas. Ant kiek aš pažystu Lietuvos valstietį, manau, jog reikia tik aiškiai jam išrodyti tokių draugijų reikalingumą, jų praktiską gyvenime vertę, tai ir pristos. Tą savo nuomonę motyvoju tuo, kad kiek jau Lietuvoje yra įsikursi draugijų: „Sviesos“, „Žiburys“, „Saulė“ ir tt. ir nors su

apšvietimo — labdarybės tikslu, o tačiau randa pasekėjų nemažai iš valstiečių, tat tokioj, kuri tarnautų jų reikalams (pirkime ir pardavime prekių), norinčių prisidėti, nebėjoju, atsirastų daug daugiau. Reikia tiktai pradžios pasidaruoti ir patį pataikysime.

Dabar kreipiuosi į jus valstiečiai: nesislėpkime su tuo kas yra nesuprantama, naudokimės iš patarimų mokytesnių, žadinkime kiekviename valstietyje supratimą pasidarbavimo visuomenės labui, nes nepavieniu ypaty gerovė tvėria visuomenės kultūrą: o daugumos, kuri ir yra visuomenė.

Tautiečiai.
(„V. 2.“)

ATKREIPKIME ATYDŽIA.

Iševystė į Ameriką jau iš senų laikų plačiai pasklydę po Lietuvą. Ypač augstai pakilo ta iševystės banga pastaraisiais metais. Tukstančiai darbininkų apleidžia Lietuvą, keliaudami įeškoti darbo į Ameriką ar į Angliją.

Tos iševystės pasekmės pradėda jau kaiku skaudžiai pasirodyti, kai kur jau jaučiasi stoka darbo rankų. Bet šio straipsnio uždavinys neatkalbinėti žmones nuo iševystės, nuo noro atrasti geresnės gyvenimo sąlygas. Teks atkalbinėjimas būtų visiškai bergėdžias. Šio straipsnio tikslas atkreipti iševių atydytą ne į tolimą Ameriką, kur dabar jau sunku darosi darbas atrasti, ne į Angliją, kur mūsų žmonis už nieką laiko ir gerai apmokamo darbo nenori duoti. Šio straipsnio tikslas atkreipti darbo žmonių atydytą į kaikuorias darbo šakas, kuriose galėtų duoti nemenkesnį uždarbį kaip Amerikoje, o ypačiai Anglijoje.

Atkreipkite tik atydytą į mūsų pirklybą. Nerasi ten pakaktinai suprantančių savo amatą pirklių, subjektų. Pasiziūrėkite kas stato pas mus (bent Kauno gub.) bažnyčias — latvių murininkų kompanijos. O mūsų darbo žmonės, apeidę puikų pelno šaltinį kitiems, patis kaip aviniai bėga į užmarį sunkaus ir paojingo uždabio jėskoti.

Ir netik čion nurodytos darbo šakos palieka mūsų neišnaudotas. Paimkime dar, pavyzdin, spautuvnikystės amatą. Spaudai Lietuvoje atsiradus, prireikė daugybės rinkėjų mokančių lietuvišką kalbą, bet išskyrus 2 ar 3 ypatus, štai jau keli metai daugias lietuvių raidžių rinkėjų neatsiranda, nors kiekvienas lietuvis rinkėjas tikrai atrastų darbą Vilniaus spaustuose, kurios dabar turi daugybę lietuviškų spaudinių. Nors geras rinkėjas, dirbdamas tik po 8 valandas kasdien, uždība per mėnesį po 50 rub.; nors darbas nesunkus ir gerai apmokamas, tačiau mūsų žmonės vėčiaus bėgti į Ameriką ar Angliją, kuomet čion Vilniū spautuvių savininkai šauktė šaukia: „duokite mums lietuvių rinkėjus“. Į šitą mums reikia atkreipti didelę atydytą, šituo mės suteiksimė darbą ir gerą pelną daugeliui mūsų darbininkų, šituo sutversime mūsų didelios miestuose tvirtą lietuvių branduolį.

Be reikiai atminti, kad ir subjekto ir murininko ir rinkėjo darbas reikalauja išsimokimino; tai ne angliū kasimas ar patarnavimas mišiniui kar fabrikų. Šių darbų reikia išmokyti, reikia jau iš mažens prie jų pratintis ir mokintis.

Ant užbaigos dar kartą reikia pabrieži, kad darbo gero ir pusėtinai apmokamo galima ir pas mus atrasti, reikia tik neiti užsimerkus kiti pramantais takais, bet apsižvalgyti aplinkui ir mokėti atrasti sau tinkamą darbą. Kadangi daugelis amatų, kaip antai: subjekto ar rinkėjo darbas, reikia jau iš mažens pradėti mokintis, tėvams reiktų šitai atminti ir vietoj augint vaikus piemenimis, daug geriaus būtų leisti juos mokintis minėtųjų amatų, kurie duos jam pusėtiną užlaikymą ir žmogiską gyvenimą.

Šito reikiai neužmiršti ir mūsų inteligentijai, ypačiai mokytojams. Jie arti stovi priangančios kartos, jie visuomet gali patarti, kur ir kaip reiktų pasimokinti, kad suaugęs, galėtų be vargo gyventi. Taigi atkreipkite atydytą!

(„V. 2.“)

KONGRESAS ATMETĖ PREZIDENTO REIKALAVIMĄ.

Prezidentas Roosevelt pareikalavo nuo kongreso pinigų padirbinti keturių naujų didelių kariskų laivų. Kongresas vienok pripažino reikalingu padirbinti tik du.

Calgary, Alberta (Kanada). Nusiritusi nuo kalno sniego lavina užbėrė gabenantį japoniškusius darbininkus traukinį. Kiek darbininkų iš viso tapo užmūstyti, dar nežinia, mano, kad tokių yra su viršum 40 ypātų. Užberto traukinio dar neatkasė.

IS AMERIKOS.

DU BROLIAI PRIGERĖ.

Mt. Carmel, Ill. Netoli nuo čia esančiame prude rado kunus dviejų prigėrėsių brolių, Lawrence ir Charleso Hillman. Mat broliai išvažiavo pargabenti namon gėrymų, bet jie jau nesugrįžo, nes grįžtant su gėrymais, jie susibarė, todėl kiti iš valties juos išsodino ant kranto. Matyt cimdai, įvėžijo į prūdą ir abudu prigėrė.

UŽTARIA UŽ REVOLIUCIJONIERIU.

Tuli žymesnieji amerikoniai, tame New Yorko ir Chicagos miestų majorai, rašininkas Mark Twain ir kiti antru kartą atsikaukė į Maskotijos ministerių pirmininką Stolypiną su prašymu greitai pradėti bylą suimto revoliucionierio Čaikovskio. Jis mat kalėjime sėdi jau septyni mėnesiai, o dar nežino, už ką jį suareštavo.

ISPILDĖ GAZDINIMĄ.

Durango, Cal. Superintendentas Champion kasyklų kasiu gavo anoniמיšką laiską, kuriame jam buvo pranešta, jog kasyklos bus į padanges išuostos, jeigu jis nepasirūpys įvesti reikalingus apsaugojimui darbininkų pataisysimus. 14 d. balandžio minėtos kasyklos ištiko tapo į padanges eksplozijos įsmestos, prie to 3 darbininkai likosi mirtinai užgauti.

REIKALAUJA JURININKŲ.

Washington, D. C. Amerikos laivyno ministerija reikalauja 6000 naujų jurininkų kariškam savo laivynui. 3000 jurininkų, sulyg ministerijos reikalavimo, turi pastot tarnyston iki 1 d. liepos. Amerikoniai vienok ne mėgsta laivynę tarnauti, todėl paprastai reikia priimti ne amerikonus.

PLĖSIKŲ DARBAS.

Manhatan, Kans. Perdėtinį čionykštės augstesnės mokyklos, W. Hattona, pereinot nedėšos vakare užpuolė gatviniai plėšikai, iškraustė kišenių, primušė ir primustą pametė ant gelžkelio šėnių priešais atbėgantį traukinį, kuris jį sumalė.

PRIGAVO BEZDŽIONES.

GERA KLAIDA.

Columbus, Ohio. Policistas Heinz ir Casey, per apsirikimą, nužudė du jaunus vaikus, du brolius, Johna ir Williamą Franks; bet tai buvo broliai grocerijos savininko Frankso. Policija manė, kad užmuštieji yra plėšikai, tie gi vėl kitus laikė užpuolikais jų brolio grocerijos. Prasidėjo besisąsėdymai, kurie pasibaigė tuomet, kad grocerijos savininko du broliai liko užmušti.

NELAIMES ANT GELŽKE-
LIU.

Butler, Pa. Netoli Evans City, ant Pittsburgh, Harmony & New Castle geležinkelio, išsoko iš rėlių traukinys. Prie to 21 darbininkas tapo sunkiai sužeistas.

EXPLOZIJOS.

Mendota, Ill. Bello dirbtuvėse mieste Pawpaw explodavo garinis katilas. Eksplozijos du darbininkai liko užmušti, o 4 sunkiai sužeisti.

GAISRAI.

Ithaka, N. Y. Netoli nuo čia, miestelyje Ludlowville, sudegė įtaisos International Salt Co. Nuostolis gaisro padarė skaito ant 200000 dol. su viršum.

IŠ DARBO LAUKO.

Toledo, Oh. Pasibaigė dešimtys tarp angliakasių ir kasyklų savininkų Ohio, Indianos ir West Pennsylvanijos. Abidvi pusės susitaikė. Padaryti kontraktai dviem metams. Nutarta: jeigu darbininkas nusileidžia į olą, vis tiek, ar bus jam darbas ar ne, turi gauti užmokestį už dvi valandas.

Cumberland, Md. Pasibaigė čia streikai tarnaujančių ant gatvių karių. Karių kompanija sutiko priimti atgal visus pirma tarnavusius, o tarnaujantieji pažadėjo pildyti visus kompanijos padavimus.

South Chicago, Ill. Čia yra sutvėrus 5000 darbininkų plieno dirbtuvių be darbo. Vargas tarp darbininkų labai didelis.

Mobile, Ala. Darbai šiose aplinkinėse šiuom kartu eina ne geriausiai. Todėl neturinti darbo lietuviai dabar tegul čia ne keliauja darbo jėškodami.

New York. Budavonių kontraktoriaus Michael Thomas, už pargabėnimą kontraktuotų darbininkų iš Macedonijos ir Bulgarijos, likosi teismo pasmerkta 8 mėnesiams kalėjimui.

Yonkers, N. Y. Konduktorijai ir motormanai Yonkers City Railway Co. nutarė streikuoti. Jie reikalauja po \$2.50 už dienos darbą.

Los Angeles, Cal. Darbai čia ne geriausiai, daug žmonių yra be darbo, o iš kitur pribuvę negali tikėtis čia dabar darbą gauti.

Spokane, Wash. Darbai šiuom tarpu eina čia blogai; iš kitur pribuvę negali gauti darbo.

Pittsburg, Pa. Darbai pradeda eiti truputį geriau, bet labai palengva, dar vis daug yra žmonių be darbo.

Fort Dodge, Ia. Sustreikavo darbininkai United States Gypsum Co. Jie reikalauja didesnių algų.

Superior, Wis. Darbai čia su visu apsištojo. Teip jau yra ir Duluthe

Connellsville, Pa. Darbai prie kokso pečių eina prastai. Darbininkai išvažinėja kitur darbo jėškoti.

Pittsburg, Pa. Pensylvania geležkelio kompanija prisakė pralaužti nuo tarnystos visus svetimačius, jų vietas pavesti amerikiečiams.

Cheat Haven, Pa. Southern Connellsville Coal Co. uždarė savo kasyklas. Per tai daug darbininkų atsirado be darbo.

McKeesport, Pa. Prasidėjo darbai dirbtuvėse Denes Words Plant. Senieji darbininkai liko prie darbo, o naujieji įminti.

Barre, Vt. Sustreikavo akmenų dauzytojai. Jie pareikalavo po 28 c. už darbo valandą.

Vandergrift, Pa. Dirbtuvėse American Sheet & Tin Plate Co. prasidėjo darbai: 2500 darbininkų gavo darbą.

Ludlow, Mass. Ludlow Mfg. Association numazino ant 6% darbininkų algas.

Carnegie, Pa. Dirbtuvėse Carnegie Steel Co. prasidėjo darbai. Daug darbininkų patiplo prie darbo.

Mobile, Ala. Darbai čia eina ne geriausiai. Daug darbininkų yra čia be darbo.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

ASTUNTA "AUSROS" DRAUGYSTĖS PRELEKCIJA.

Nedėlio, 26 d. balandžio, atsibūsus astunta ir kartu paskutinė šio mėto "Ausros" draugystės prelekcija. Freidriks Turner (mažoji) sveitinė, 3417 So. Halsted st. Tema prelekcijos — "Lietuvos Mythologija". Skaitys p. Sernas, "Lietuvos" redaktorius. Kadangi toje pat dienoje bus vaidinama antru kartu operetė "Kamionėris ir Malūninkas", tai dėl šios prelekcijos prasidės ankščiau negu paprastai. Prelekcija prasidės lygiai 3 valandą.

Tema, manau, labai interesinga kiekvienam, užtai publika turėtų atsilankyti ant šios prelekcijos skaitlingiau negu ant pirmesniųjų. Įžanga toc. ypatai.

J. Ilgaudas.

Pref. R. K. Rast.

IS BENLD, ILL.

Čia lietuviai jau gyvena nuo keturių metų. Kitokių darbų kaip angliu kasyklose nėra. Kaip kitur, taip ir čia nuo 1 d. balandžio kasyklose pasiliovė darbai. Kada pradės vėl dirbti, nežinia. Nors darbai čia eina blogai, bet girtuokliaujančių ir besipiešančių lietuvių ne trūksta. Tie suteikia pasiklausių uždarbiu teisėjams ir advokatams. Jeigu tokiems užmanai užsirašyti laikraštį, tai ne nori klausyti. Žinoma, ne visi teip daro: yra čia diktai ir skaitantieji visokių raštus. Ateina čia: "Lietuva", "Tėvynė", "Kova", "Saulė", "Kelvis". Apskritai imant, lietuvių supratimas kyla.

Yra čia net keturiuos lietuviškos organizacijos: kuopa S. L. A. turi 64 narius; apart to, yra dar kuopa L. S. S. Sv. Juozapo draugystė ir Neprigulmingas Klubas, kuris koma ir paselpa susirgusiems sanariams.

Kasyklose Nr. 3, 6 d. kovo patiko nelaimė lietuvių Juozap Kaputaukai: pervaziavo ji karas ir su laužė strėnas. 22 d. kovo Litchfield ligonbutij jį pasimirė. Vėlonis priglūdo prie Sv. Juozapo draugystės. Palaidotas su bažnytinėmis apeigomis Gispes kalikiskiose kapuose. Lietuvų paliko jis tėvą ir motiną, teipgi seserį: brolis jo gyvena Amerikoje. Vėlonis buvo vedęs, 25 metų, Amerikoje įbuvo 5 metus. Paliko 3000 doliarų tėvams ir seseriai. Vėlonis buvo padėdus, niekur be reikalo ne cento nešleido. Paejo iš Kauno gubernijos, Jurbarko valsčiaus, Lukšių sodžiaus.

J. Guzevičius.

IS BALTIMORE, MD.

Salininkams čia per paskutinius 20 metų buvo tikras rojus: laisniai buvo tik po 250 dol., todėl daug jų čia prisėjo. Tarp lietuvių salininkų buvo visokiose vietose, net tokiose, kur vežimas su bačkos ne gali prisigriebti. Šimet salininkų priešai užsimanė juos, jeigu jau ne su visu panaikinti, tai bent jų skaitlį sumažinti. Salininkų priešai privertė legistatūrą pakelti žymiai mokesčius. Laisniai šiemet metams pakelti iki 500 dol., kitą metų iki \$750, o trečią iki 1000 dol. metams. Dabar jau sumažėjo čia salininkų skaitlį.

Suprantama, esant daugeliui salininkų, mūsų broliai neįstengė nieko gero nuveikti nė savo, nė tautos labui. Čia yra gana tokių mūsų brolių, kurie, pasibaigus sanvatei, gavę algą, vietoj eiti namon, kalėdodą po karčiamas, ir paskutinėse jau visai nežino, ar šinkorius atiduoda likučius pinigų ar ne; kartais dar salininkų, paėmusiam kokią penkį, pasiseka įkalbėti, kad dar jam reikia primokėti. O tuom tarpu namie patį su vaikais turi

ką į puodą įdėti. Pareina vyrams namon, o jeigu paduoda pačiai keli doliarai, tai toje teipgi, vietoj nupirkti sau ir vaikams reikalingus drabužius, skubina pinigūs nesti kunigui už sėdynę bažnyčioje.

L.—kos.

IS WESTVILLES, ILL.

Pasibaigė čia kova su aludėms. Kova buvo sunki, nes čia miesto majoras ir aldermonai visi salininkai, todėl uždarymą salininkų sunku buvo pervartyti (bet balsavimai ne paeina nė nuo majoro, nė nuo aldermonų, bet nuo gyventojų: ne urėdinkai, bet gyventojai privalo žinoti, ko jiems reikia). Bet laikymas, ar uždarymas salininkų dar žmonijos nuo blogio ir nelaimių ne ištrauks. Reikia pirma panaikinti priežastis varančias žmonis į salininkus, tasyk pats salininkai išnyks; palikant priežastis, uždarymas salininkų girtuokliavimui ne išnaikys, kaip negali blogio išnaikyti ne aštriais bausmių kodeksais. Klausimas uždarymo ar laikymo salininkų todėl visai ne svarbus. Red.). Salininkai vedė žmonis net neturintius ukėsystės popierių balsuoti už palaikymą salininkų, traukė žmonis iš lovy (turbut tik tuos, kurie į savo namus įleido). Red.). Bet visi salininkų bastengimai nieko negelbėjo: nuo 1 d. gegužio čia bus uždarytos aludės. Ar tas išnaikys girtuokliavimus, tą pamatysime vėliau.

Čia vienok ne vienas teip buvo prasigėdė, kad neturėjo nė ką valgyti, (o ar toki negabūs gėrymų dabar iš kitur? Drausmės, paprastai, tik trumpam laikui sulauko bloga, bet jo neisinaikina. Kur nėra atvirų, valdžios kontroluojamų salininkų, ten atsiranda daugybės slaptų, jeigu tik žmonės reikalauja gėrymų; jie pargabena gėrymus ir namon, jeigu tik be jų apsieiti negali. Red.). Žinoma, išnaikinus salininkus, žmonės turės daugiau laiko skaityti apšviečiančius jų protą raštus. Kad tik skaitytų! Tankiausiai vienok teip buvo, kad męgstanti gėrymus ir nėsant salininkų, moka gėrymus surasti. Ne tiek todėl salininkai prisideda prie palaikymo girtuokliavimui, kiek priežastis palaikanties salininkus. Be išrovimo tų priežasčių, jeigu nebūs atvirų salininkų, atsirast slapti, o jeigu ir tokių nebus, žmonės gers namieje. Drausmės dar niekur žmonių gerensiais nepadarė.

J. Senelis.

IS UNION CITY IR NAUGATUCK, CONN.

Čionykštė Lietuvių kooperatyvą sankrova parengė prelekciją, 12 d. balandžio. Prelekcijai skaitė M. J. Vokietaitis, neseniai pribuvęs iš Valparaiso universiteto. Tema — "Siądieninė Pramonė". Žmonių buvo gana diktas būrelis.

Prelegentas aiškino, kad pramonė yra svarbiausias įrankis pakelti tautų, pirklystė lošia didelę rolę tautų kulturoje. Atkreipė atidą ant lietuvių nesupratimo pirklystės svarbos.

Aiškino, jog mums reikia šviesėti ir lavintis pirklystę, suprasti pramonės naudą.

Prelegentas plačiai, aiškiai perstatė lietuviškų tėvų nerangumą, jų nesirūpinimą apie atsakančių vaikų išlavimą, neleidžiant jų mokslams.

Po prelekcijos buvo užklausi ant kurių prelegentas aiškiai atsakė.

J. A. Sunskis.

IS TAMAQUA, PA.

Vienas čia gyvenantis lietuvis, Vincas Abramaitis, neseniai pasiuntė savo 15 m. giminaičiui laivakortę į Lietuvą, bet jis ją atvaziavo ne vaikas, tik suaugęs apie 22 metų vyras. Abramaitis norėjo jį areštuoti, bet pažadėjimu atidūrė už šifortę, išsipašė. Gavę vis tuojaus darbą, dirbo nuo naujų metų iki balandžio mėnesio: bet susizinojęs su savo broliu, neužmokejęs už boardą, kaip tik gavo algą, iš čia išdumė į Pittstoto (jeigu tik žinia, kur jis yra, juk nesunku jį surasti. Red.). Matyt tai geras paukštis. Pats čia pasakojo, jog tėvynėje negalėjo gyventi, nes ant jo buvo labiau įniršę ukinkiniai ir laisvamani, todėl turėjo prisilinkinti į Prusus. Sakėsi, buvęs esąs Mikas Gabrys.

Čionykštis D. L. K. Gedemino Klubas pradėjo smarkiau darbuotis politikoje (kokių būdu? Kokia ta jo politika? Red.), bet tautiškuose reikaluose nieko ne nuveikė.

Čionykščiai lietuviai ne męgstą apsvietimo. Jeigu kas bando juos kalbinti skaityti laikraščius ar knygas, tai tokius tuojaus apkrikštija ciciliko ar šliuparnio vardu, užtai labai myli jie svaiginančius gėrymus.

Darbai nuo pradžios balandžio mėnesio truputį pasigerino: kasyklos pradėjo visas dienas dirbti. Bet darbas sunku gauti, nes kasyklos daugiau darbininkų atleidžia, negu priima naujų. Todėl čia tegul nieks ne keliauja darbo jėškodamas.

Mel.

IS ATHENS, MAS.

Čia užstojo bedarbė dėl angliakasių streiko. Nežinia, kaip tas viskas pasibaigs.

Lietuvių yra čia apie 18 apsisėdusių ir apie 30 pavogusių. Visi sutikime gyvena. Jie sutarė susirinkti apkalbėjimui, ar negalima sutverti lietuvišką draugystę. Susirinkę pradėjo svarstyti, kokį vardą duot draugystei (tai mažmoziškas nevertas nė minėjimo. Ne vardas pakelia organizaciją, bet jų sanarių darbai. Juk pas mus ypač su gražiniais, prakliniausiasis vardais draugovės miega, apie jų praklinius darbus nieko negirdėt. Red.). Vieni šaukė: tegul bus S. L. A., kiti geidė Tėvynės Milytojų draugystės vardo; trečias šaukė: tegul bus Sv. Juozapo. Ir tas trečias pradėjo skaityti konstitucijos projektą. Ten buvo: kad prigulintis prie Sv. Juozapo draugystės turi būti katalikas, turi atlikti išpažintį. Apie apsvietimą čia nebuvo nė paminėta. Daugelis balsų buvo girdėti: mums tokios draugovės, kuri nesirūpina išpažintiu, ne reikia, bet švento vardo salininkai tuos, iškoliojo, visokiąs vardais išvadino. Ir liko kiti sutverta Sveto Juozapo draugovė (tai jau ne vieno tokio vardo sumanytojo kaltė, bet visų Atheno lietuvių. Juk viena ypač, jeigu neturės paremėjų, nė gero, nė blogo negali padaryti. Kalti ir švento vardo priešininkai, kad nemokėjo savo pusen daugiau žmonių patraukti. Red.).

Prieš užgavėnės Juozapinė tu reišo nedėlio balių ir žinoma, su svaiginančiais gėrymais, bet apsiriki, nes apsvietesnieję vaikai, ant balius nėjo. Balius traukė iki užgavėnų utarninko.

P. Jurkonis.

IS BROOKLYNO, N. Y.

Artinasi pavasaris, bet kapitalistų žadami darbai dar vis neprasidėdė. Bedarbių minios didina, nežinia, kada darbai pasigeris.

Darbininkų susirinkimus, prakalbas policija persekioja. Pulikai uniformuoti ir slapty policistų landžioja į darbininkų susirinkimus. Jeigu kitaip susirinkimus uždrausti negali, tai prašo svetainių savininkų neleisti salų susirinkimams. Žinoma, salų savininkai, prigulėdami nuo policijos malonės, pildo jos reikalavimus. Stai ir čionykščiai 19-tai kuopai L. S. S. jau prisieina kraustytis net į ketvirtą vietą. Brooklyn draugystės ir kuopelės rengia apvaikščiojimą darbininkų šventės 12 d. gegužio, bet abejotina, ar tas pasiseks (kodėl turėtų nepasisekti? Tas juk nuo žmonių pacis, Uždrausti švęsti, jeigu darbininkai norės, policija neturi galės. Red.). Lietuviškų šniptų pas mus netrukta: jie už stiklą alaus gatavė savo brolių parduoti, kad ir neteisėgai.

Prakalbos ir prelekcijos buvo čia tankiai rengiamos, beveik kas ketvergas. Jų parengimu ne mažai pasidarėdavo neseniai iš Lietuvos pribuvę drg. Raskauskas, teipgi drg. Sirvydas. Po prelekcijų buvo diskusijos. Pirmą čia buvo gana didelė susitikimai tarp neseniai susivėrusio "Progreso Rateljio" ir 19 L. S. S. A. Pasitaukdavo, kad Rateljio prelekcijoje ne niekėdavo socialistas (iš aprašymų Rateljio prelekcijų niekino nematyt. Kas todėl niekino: prelegentai, ar klausytojai? Iki šiol, rodosi, prelekcijų temato nebuvo apie socializmą. Red.), dabar, rodosi, tūsi vaidai pasibaigs, nes ir socialistų priešai pradėjo rimčiau elgtis.

12 d. balandžio Progreso Rateljio buvo parengta prelekcija Perkunio. Tema buvo: "Kas kaltas" (iš tokio jos vardo visai dar negalima suprasti, apie ką buvo ta prelekcija. Kaltų gali būti daug ir tai visokių rūšių žmonių. Red.). Klausytojai buvo užgandinti, tūsių ginčų ir barnių nebuvo. Tikimės, kad daugiau bus parengtų panašių prelekcijų.

J. S.

IS RACINE, WIS.

12 d. balandžio buvo čia beratinis S. L. A. kuopos susirinkimas. Susirinkime buvo prakalbos ir deklaracijos. J. Varkalis aiškino lietuvių istoriją, pasakojo, kaip lietuviai kariavo su kryžiais ir kitais priešais. Gaila vien, kad jo kalba net per daug buvo pamarginta svetinais, daugiausiai lenkiškais žodžiais. Dručas iš Kenosha kalbėjo apie darbininkų reikalus. Aiškino juos vidutiniškai. Labanauskas — deklaravė eiles. "Dirbk ir melskis". Deklamavo eiles dar viena mergina. Apskritai imant, svečiams iš Kenosha — sekėsi ir kalbos ir deklaracijos geriau.

Paskui, 7 val. vakare, Kenoshos L. S. S. A. kuopa parengė čia viešą susirinkimą. Visi kalbėtojai aiškino darbininkų reikalus. Daugiausiai kalbėjo Labanauskas ir Dručas. Deklamavo eiles (bet kas? Red.). "Dirbk ir melskis" ir lietuvių Petronelė (ar ji pravardės neturi? Red.) eiles "Kas aukš žemę randa?".

Lenkų socialistų choras lenkiškai padainavo "Marselietę" ir gudiskai "Laidojimo maršą" (koki kompozitoriaus? Laidojimo maršą yra daug. Red.).

Gerai butų, kad čia kas parengtų kokį pakeliantį žmonių jausmų dramatišką perstatymą. Antai Europoj teatrai yra lavinimo įstaigos, jie yra kaipi tasy mokyklos. Gaila, kad Amerikoje tokios užduotės teatrams dar nieks nesusipranta paskirti, todėl čia ir lošiami veikalai stovi kur kas žemiau negu Europoj.

Per visą laiką susirinkusi publika užsilakė gražiai. Matyt visi buvo dėkingi už prakalbų parengimą.

Merkurijus.

PRANESIMAS DRAUGYSTĖS
SIM. DAUKANTO, CHICAGO,
ILLINOIS.

Atsiliepus pereinuso metuose p. Gabrieli per laikraščius į visuomenę apie 50 metų Dr. V. Kudirkos Jubiliejų, rodos, galėjo paskatinti mus prie įkunjimo to sumanyto, t. y. sudėjimo tiek aukų, kad galima būtų atspaudinti visus V. Kudirkos raštus ir biografiją. Tas butų naujos gadyinės paminklas — antkapis ir dirbusian didvyriui V. Kudirkai! Gražu sumanytas ir naudingas dvasiškai, rodosi, neturėtume jo praleisti pro ausis; gal but, kad vienur ir kitur jau yra po kiek tam reikalui sudėtų pinigų, jeigu li be naudos. Reikia tam reikalui išskirti komitetą, kuris tas aukas kontroliuotų ir atsakomam kasieriui jas persiųstų.

Simano Daukanto draugystė per savo apvaikščiojimą Simano Daukanto šventės, 27 d. Spalių, 1907 m. surinko tam reikalui \$27.40 aukų ir paskui draugystė iš savo kasos paskyrė \$10.00. Viso S. D. draugystės kasoje yra \$37.40 išleidimui Dr. V. Kudirkos raštų. Laikome juos pas save, nes nėra kur kitur išduoti, visuomenė turėtų išrinkti abelą tam reikalui tvarkyti komitetą; kol nėra tokio komiteto, ir paį užmanymas be veikmės. Męs vilėnės, kad tuom išužiūs Tėvynės Milytojų draugystė ir jai būtų labai atsakoma užduotis, vienok sulys šiol nematyt tame nė maziausios paramos. Ka ant to visko galima pasakyti? Bent paklausti visuomenės, jeigu davėme be laiko baidą mirti ir atsiskirti iš tarpo mūsų daktarui Vincui Kudirkai, ar ir dabar nenorime nė jo raštų atspaudinti? Ar jau męs turime jų perdaug?

Apart to, norime visuomenę pranešti, jog kaip nesiotojai vardo garbaus Lietuvos Istoriko Simano Daukanto, sumanė išleisti Sim. Daukanto paveikslą. Paveikslas yra 22x28 colių, ant geros popierios, viena parva litografuotas, pozicija — kaip S. Daukantas savo bibliotekoje sėdi prie stalo ir rašo Lietuvos Istoriją.

Norinti gauti minėtąjį paveikslą, lai kreipiasi pas draugystės įgaliojantį parduovą, M. J. Damiionaitį, 3252 S. Halsted st., Chicago, Ill. Kaina su prisimintu 25 centai, perkupčiai gauna nuosimpti.

Girdžiama pasiguodimus tulų lietuvių Chicagiečių, kad nėra lietuviško knygyno, iš kurio būtų galima gauti pasiskaityti knygas, turint liuosą laiką. Tuom mes padrasinti, atsiliepiame, jog draugystės Simano Daukanto turi nuo keliolikos metų savo knygyną, kurią paskutiniu laiku žymiai papildė naujesnėmis knygomis; jame dabar yra virš 500 egzempliorių įvairaus turinio lietuviškų knygų.

anariai naudojami veltu, o pašaličs ypato gali gauti už labai mažą primokėjimą, 5c. sanvatei. Norinti gauti knygas iš Sim. Daukanto knygyno, teiksis kreiptis prie knygiaus M. Sarkevičiaus, po nr. 865 — 33rd Place ir Pet. Žmuidinavičiaus po nr. 3033 Quinn st., kurie suteiks knygų katalogą ir išlygas. Knygnas randasi Juoz. Ruigio salėje, po no. 3301 So. Morgan st., kur ir draugystės mėnesiniai susirinkimai atsibūva kiekvieną pirmą mėnesio nedėdienę, 1 valandą po pietų.

Vardan draugystės Simano Daukanto,

M. J. Damiionaitis.

KOVA UŽ LAISVĘ LIETUVOJE
TEBEINA.

Daug buvo Amerikoje ir lietuviuose rašyta ir klausta: "Kur dingio pinigai, kuriuos nusuntėm susilpimui revoliucijos Lietuvoje, nes revoliucija, girdi, kaip Lietuvoj, teip ir Rusioj galutinai užslopinta."

As, kaip naujai atkeliavęs iš Lietuvos, gerai susipažinęs su revoliucijos bėgiu Lietuvoje ir Rusioj, nes pats joje dalyvavau, paaiškinsiu, kaip dabar dalykai stovi Lietuvoje.

Revoliucija tebeina, nemaž nenuostoma žengia pirmyn, tik ne betokiu būdu, revoliucionieriai nebetokios taktikos, kaip pirma prisilaiko: dabar ji eina ramiau būdu, atkreipta didžiausia atida ant pakėlimo apsvietimo ir organizavimo naujų spēkų. Revoliucijos vedimo komitetai, visos kuopos ir organizacijos, kiek galėdamos, platina socializmo idėją ir literatūrą tarp miestų ir kaimų darbininkų (tas vienok nėra revoliucija. Red.). Darbas, nežuorint visokių kliūčių, eina pirmyn!

Už Amerikos lietuvių sudėtus skaitikus leidžia ten raštus, knygas ir laikraščius (bet tas nieko bendro su revoliucija ne turi. Red.). Lietuviai labai vargingai gyvena, mažai uždriba, neturi užtektinai skaitiko ir per tamsumą tuos pačius pinigus prageria. O pinigai iš kur imami? Ugi iš jų aukų Amerikiečiai!

Leidžia literatūrą, nes laikraščiai iš prenumeratorių negali užsilaukti. Dėlto, Amerikiečiai, kiek galėdami, šelpkite, nes jų pinigai vėjais nenučina, jie suvartojami pakėlimui apsvietos tarp lietuvių, neužilgo ateis laikas, kada, apsišvietę, lietuviai, rusai ir kiti tautos sukils, pareikalaus sau teisių, tada turės grūti dabartinis sostas Mikės II, jo vietą užims žmonių išrinkta valdžia!...

Mikas Tonys.

Talpiname šitą paaiškinimą, bet nenorime tikėti, kad jis teisingai išaiškintų klausymą revoliucijos ir suvartojimo amerikiečių sudėtų susilpimui revoliucijos pinigų. Revoliucijai sudėti pinigai be aukautojų žinios ir pritarimo negali būti suvartoti palaikimui laikraščių ir partijų agitacijai. Butų tas suvadžiojimu žmonių. Jeigu teip butų, kaip M. Tonys užtikrina, tai išpultų, kad Amerikoje lietuvių revoliucijai sudėti pinigai eina ne revoliucijai, bet socialistiškai agitacijai Lietuvoj, palaikymui darbininkų laikraščiai. Tai reikia išaiškinti aukautojams. Tasyk aukautojai žinos, kam pinigų aukauja. Geistina todėl butų, kad Komitetas priimtams Amerikos lietuvių pinigų, išduotų umu laiku atskaitai, nes kitaip gims čia toki vaidai, kokių dar iki šiol ne buvo ir kas svarbiausia, kad besipriešinanti saualiskam pinigų paskyrimui turės tiesą ne tik rugoti, bet kaltinti užtai socialistų partiją.

Red.

SUSIVIENYJIMO L. A. REIKALUOSE.

Pirmučiausiai meldžiū "Lietuvos" redaktorius atleisti man, kad kreipiuosi jo adresu Susivienijimo reikaluose. Bet "Tėvynė" teip maža, teip užpildyta raštais, jog sunku tikėtis gauti progą prikišt savo dylekį.

Paskutiniuose seimuose svarbiausią rolę užėmė klausimai įkurimo organo ir įsteigimo farmos. Vienas užmanymas jau įku butas, antras liekasi įkunjti. O abudu išsivystę, iščiulps Susivienijimo kasą, paskirtą posmerti-nėms. Reikia neužmiršti, jog Susivienijimas, priimdamas sąnarį, užima drauge didelę skolą, kurią ne ryt po ryt reiks atlygti. Kiekvienam sąnariui Susivienijimas skolingas 150 doliarų, o jeigu sąnarių 7 tukstanciai, tai skola

viršina milijoną doliarų. Ka ženklina trisdešimts tukstančių, ka yra kasoje, prieš tą milžinišką skolą! Reikia, kad kasa gerai augtų, idant galėtų atsverti tokią skolą. Kiekvienas sąnarys moka į Susivienijimą du doliarų per metus. Jeigu vidutinis, suaugęs lietuvis gyvės 25 metus, tai jis išmokės į kasą tik 50 doliarų, o gaus 150 doliarų. Reikia pamislyti, iš kur Susivienijimas gali jam užmokėt tą 100 doliarų, o čia vis nauji ir nauji užmanymai.

Organas buvo butinai reikalingas. Be jo sunku buvo apsieiti. Tiek priviso Susivienijime politikų, kiekvienas nori rašyt, tiek prisirinko šiukšlių laikraščio, kad jau ištikro sunku buvo surasti laikraštį, katras galėtų ir norėtų tą visą sutalpinti. Laikraščiams reikalingas buvo toks ventilatorius, reikalingas jis mūsų visuomenei. Bet Susivienijimui jis truputį perbrangus. Pusė doliaro, kuri turėtų eiti sustiprinimui kasos, eina laikraščiai, kuriam tos pusės doliaro da neužtenka. O reikia atsiminti, kad priverstinas ėmimas laikraščio nevisiems sąnariams yra malonus — juk yra ir tokių, ka skaityt nemoka! Išleidimas laikraščio atsisie daugiaus mažiausiai \$200 sanvatei, ant metų dešimtis tukstančių. Atsčiaiūs pelną, kuris vargiai gali būti žymus, visa sunkuma išlaidų puola ant kasos. Ka vėrta 30000 doliarų kasoj akyduveidž tokių kastų? Marnas skaitikėlis. Tik reikia užvest farmą ir į porą metų neliks nė vieno cento. As užmančiau ateinančiam seimui daboti kasą kaip savo akį, spaustuvę parduoti žydeliui ar kokiam tautiečiui ant svarų, farmos įsteigimą atidėti ant dešimties metų, o tuom tarpu rinkti jai fondą, kasos nejudinant. Susivienijimo reikalams pasisamdyti kelias špaltas kuriams iš laikraščių ir ten turėtų sutilpti visa politika.

Finansų reikalams galėtų leisti atskaitą, kaip leido. Pusė doliaro už organą apversti sudruginimui kasos. Tokiu būdu netušim milžinišką krachą, didesnį už bankrutiją lietuviškų milijonierių Brooklyn.

F. Matulaitis, M. D.

REIKALAI AUSROS DRAUGYSTĖS.

Rinkimai Centro viršininkų "Ausros" draugystės užsitraukė gana ilgai

"Aušros", norėdį pasidalyti su skaitytojais savo patirtimais, tas rodosi reikalingu todėl, kad "Aušra" per tuos du paskutinius metus pergyveno labai sunkius laikus ir man, kaip sekretoriui, tankiai buvo užmetinėta laiškuos, tai žodžiais, buv "Aušra" per daug turi ydy; tai negarsina pavardžių suselptų, tai mažai agituoja per laikraščius ir buv per tai visuomenė mažai au-
kėja. Buvo ir daugiau užmetinė-
jimų, bet tie mažesnis vertės, nes buvo daromi karštutiniai ir garsiai kalbančių, kokių ypač da-
bar nemažai yra. Nuo jų ypatingos kritikos ir pats visagalis Zeusas neišsukos. Kodėl "Aušra" ne-
garsina pavardžių suselptų, ma-
nau, kad tas yra aišku tam, kas
nori suprasti ir kas tējia, kas
daro pas mus dabar. Kad mēs
dabar tik ir užsimame perkrauti-
nėjimais pasielgimui arba pliausi-
mų ypatų. Mēs taip ir jėskome
prie ko pikišti ir tankiai drab-
stome purvais į tuos, kas ant to
suvis neužsitarinau, o jei jis dar
besiteisindamas pasakė biškį teisy-
bės, nu... tai tą, susitarę kelie-
se, mozojame, o kaip jau sumo-
zojam ir patį susipurviname, ei-
name kito jėskoti. Jeigu tik ži-
hoty pravardę suselptų vaikino ar
merginos, tai tą ir keliant ir gu-
lant mokintume, ir kad nesisteng-
ty jėtki, žinoma, ir negalėty vi-
siems jėtki, tai ir galo nebūty tų
pamokinimų. O besimokinančių
juk jautrios širdys, neišskęty, to-
dėl ar mestų mokyklą, arba, atsi-
sakę nuo pašėlos, užsidarė badau-
ty, o to pasekinę jau mums ge-
rai žinomos, nes tarime gana pa-
veiklų. Aš manau, kad žmonės
renka į Centro Komitetą ypatas,
kurioms tiki ir žino, kad jos ne-
apgaus. Bijo apgavusių labiau-
siai tie, kurie apie ją daugiausia
masto. Ne vėnė kartą buvū
šauktasi į visuomenę ir per laik-
raščius ir praikalbė, kurios su-
judindavo jaunuosius žmonius, nes
jose išrodinėtis blogas padėjimas
moksleiviams, jų vargai, badavimai.
Melsta, kad visuomenė atkreiptų
atidą, jog mums reikia mokslo vy-
rų, nes be jų mēs negalime ženg-
ti pirmyn. Išrodinėtis, kiek Vaitai-
tis, Biliunas ir kiti trumpame lai-
ke padarė. O koks gi rezulta-
tas tų atsisaukimų!...

K. Gugis,

4945 Justine st., Chicago, Ill.

IŠ VISUR.

17 d. balandžio, ant Kaukazo, netoli Lenkoraono, maskoliškiesiems kareiviams įsiveržė į Persiją ir užpuolė ant kurdų stovyklų. Užgimė smarkus mišis. Kurdai likosi sumušti, jie nužudė 34 užmušus ir 50 pašautų. Maskolijai vienas oficerias liko užmuštas, o septyni kareiviai pašauti. Maskolijai išdegino Persijos pusę miestą Bilusavar. Paskui kanuolių šaukė su visu išgriovė kaimus Zuriah ir Kadzeleklū. Čia prazuvo daug žmonių.

Sveicarijos universitetas lanko 2551 sveicaras studentas ir 2553 maskolijai. Lausaunos universitete yra 457 maskolijai studentai ir 300 sveicarių. Genevoj yra 671 maskolijai ir 210 sveicarių. Taigi mat Sveicarijos universitetas lanko daugiau maskolijų negu sveicarių. Neįstabu, jeigu gyventojai pradeda rugoti, ypač kad tarp maskolijų pasitaiko ir neramus, ne mokanti svetur priderančiai užsilauki.

Ant Algiero ir Morokko rubėziais, dalis prancūziškos kariuomenės turėjo smarkų mišį su maurais. Prancūzai užpuolimą mūrų atmušė, bet nužudė 28 kareivius užmušus ir apie 100 pašautų. Maurų užmuštų ant mušio lauko surasta 125.

Krasnojarske, Siberijoje, likosi nūduoti kariškojo teismo mirtin pasmerkti: oficerias Maslov is vienas paficeris. Jie mat suorganizavę užpuolimą ant kalėjimo, kuriame buvo laikomi politiškiesiems prasižengėliai, su mie-rių juos palikuosuti. "Prie už-
polimo daug serginčių kalėjimą kareivių likosi užmuštų."

Pristatytas mėsos prancūziškiems kareiviams mieste Bar-Le-Duck, mėsininkas Levy, už pristatymą nesveikos mėsos likosi teismo pasmerktas vieniems me-tams kalėjimui. Jeigu ir Ameri-
koj taip smarkiai griebtis, gal ne vienam milijonieriui atseitų kalė-
jimo sienas pamatyti. Bet čia su
pralobėjais nesielia taip kaip
Europoje.

Gdynė šlėktos viešpatavimo Lietuvoje

(1569—1795m.)

Parašė Jonas Šliupas, M. D.

Apšvietimo Komisija įsteigė čion žemesnę mokyklą po valdžia akademikų. Mokyklai pavedė taip-gi jezuitų biblioteką, tulus prietaisus matematikai ir fizikai ir tt., o spaustuve, įrengtą valdant Augustui III kolegijos rektorius Martino Brzozovskio, ir aptieką pardavė.

I Sieveriu Novgorodą parkvietė jezuitus kn. Martinas Gradovskis pradėjo 17-to šimtmečio, o 1637 m. Alek. Piasecynskis įsteigė jiems rezidenciją. Potam apdovanojo Mikolas Kaributis Vyšnevieckis, o Leonas Kazys Sapiha, pakancelis d. k. Lietuvos, pastatė bažnyčią. Anteimant maskoliams, turtai likosi išvežti į Lomžą, ir 1654 m. Grigas Rafalavicius, rezidencijos perdėtinis, su vienu kunigu tapo maskolijū nuzurdoti. Po karių su Maskva rezidencija tapo į kolegiją pakelta. Tą kolegiją apdovanojo Mikolas Potockis, pastalininkas d. k. Lietuvos.

Beveik iki galui 17-tojo šimtmečio čion jie laikė žemesnę mokyklą, o pradžioje 18-tojo atidarė augštesnę, ir katedrą theologijos įsteigė Jonas Bakanauskas, vėliavininkas Siev. Novgorodo.

Apšvietimo Komisija įsteigė aprubinę mokyklą po valdžia akademikų, pavesdama jiems biblioteką ir kolegiją po jezuitų.

Priežastimi įsteigimo kolegijos jezuitų Orsoje buvo Leonas Sapiha, Vilniškis vaivada, su savo dosnumu. Taip-gi Zygmantas III čion suteikė jezuitams daug dovanų. Čion buvo augštesnėji mokykla. Nelikus zokono ir po pirmam padalinimui Lenkijos ir Lietuvos, kolegija Orsoje buvo viena iš sėdėnių jezuitų Baltarusiškosios provincijos, po valdžia Maskolijos, kur jie laikė mokyklą iki gadynei caro Aleksandro.

Kolegiją jezuitų Ostroge įsteigė 1624 m. Ona Aloiza Chodkevycienė, žmona Jono Karolio Chodkevyciaus, ir patiekė konvikta neturtingos šlėktos jaunuomenei. Buvo čion augštesnėji mokykla. Prie tos kolegijos prigulėjo rezidencijos Kremience, Ovruciuje, Vinnicoje ir keletas misijų. Turėjo keletą dvarų ir aptieką.

Apšvietimo Komisija įsteigė čion žemesnę mokyklą po vada kn. bazilijonų, jiems teko taip-gi menkas knygy-nas po jezuitų.

Apie 1680 m. rezidencija jezuitų iš Ksavieravo tapo perkelta į Ovrucių ir įsteigta žemesnėji mokykla.

Apšvietimo Komisija įsteigė čion žemesnę mokyklą po valdžia akademikų, o ne bazilijonų. Buvo ten mažas knygynas, rankius prietaisus matematikai ir fizikai.

Pinske jau Mikalojus Jelskis, Pinsko voisks, 1631 m. rengėsi įsteigti kolegiją jezuitams, bet mirė beketin-damas. Tatai savo turtu padarė 1635 m. Albrektas Stasys Radivilas, liet. kancleris (+1656 m.). Bažnyčia ta-po jiems pastatyta apie 1647 ir padabinta tapo rektorius Andriejus Valavyciaus. 1651 m. A. S. Radivilas pasta-dino kolegiją. Jezuitai daug pralaimėjo laikuose karių su Švedais, Chmielnickiu ir Maskoliais.

Žemesnėji mokykla įkurta 1633 m., o vėliaus augštes-nėji, kur katedrą theologijos patiekė Mikolas Servazas Višnievieckis, Vilniškis vaivada. Čion laikuose Augusto III mokino taip-gi graikišką kalbą, ko kitose mokyklose jezuitai nedarė.

Apšvietimo Komisija įsteigė žemesnę mokyklą, po vada akademikų, kuriai ir knygynas teko. 1784 m. Stanislavas Augustas aplankė tą mokyklą, važnuodamas į sei-mą Gartinan.

Kolegiją Polocko dosniai aptiekė Stepas Batoris 1580 m. Jezuitus įvesdino varden provincijali Sunnerio gar-sus Petras Skarga. Toje jezuitų kolonijoje gyveno St. Lencicius, Jonas Aland ir Vaitiekus Hincius. Bet Bal-tarusijos šlėkta 1587 m. seime reikalavo išvijoiti jezuitų; jų ypatingų nedraugu buvo Mikalojus Mantvydas Doro-gostaiskis, Polocko vaivada, kalvyniškis, miręs 1597 m. Jezuitus apgyniavo seniunas P. Žukas. Tačiau jau re-zidencija jų tapo iškelta į kolegiją 1585 m., ir karės su Maskva laikuose Jono Kazimiero jie turėjo bėgti iš Po-locko; o kada po karės sugrįžo, rado savo kolegiją ir bažnyčią griuvėsiuose, tačiau viską atsistatė ant pla-ciaraus, prigulėjusio kalvyniškių synodui. 1581 m. jie at-darė mokyklą, bet vos tik 5 tūrėjo mokintinius, taip mat šlėkta jų nukentė.

Po išdalavimo Lenkijos ir Lietuvos, Polocko kollegi-ja prigulėjo prie Baltarusiškųjų jezuitų, palaikomų Ka-tarinos.

Užmės Smolenską karalaitis Vladislavas, sunus Zy-gmanto III, čion įkūrė jezuitus ir turtais apdovanojo 1618 m. Veikiai čion jezuitai atidarė mokyklą, prie kurios įsteigė kursą neturtingai jaunuomenei kn. Adomas Lem-pickis aplink 1647 m. Kada valdant Jonui Kazimierui caras Aleksis Michailovycius užmės Smolenską, tai je-zuitai, ištrukę galva, jau niekados nesugrįžo į tą miestą.

I Vytebską jezuitus parkvietė 1640 m. Korvin Ga-sievskis, Smolensko vaivada, ir apdovanojo. Valdant Au-gustui II ir III, Marcijonas Oginskis, Vytebsko vaivada, pastatė jezuitams bažnyčią ir koplyčią šv. Juozapo. Čion jie laikė augštesnę mokyklą. Valdant Augustui III, jezuitas Ign. Luskina, vėliaus redaktorius "Gazetos Varšavskos", įsteigė šlėktiską konvikta ir mokino ten mathe-matiką lenkiškoje kalboje; tarpe jo mokintinių buvo po-tas Pr. Kniažnin.

Nelikus zokono ir po padalinimo Lenkijos bei Lietu-vos, Vytebsko kolegija pateko po Maskolija ir ilgiaus išsilaikė.

f) PIJARAI. Kelmėje (Chelme) kolegija pijarų tapo įsteigta 1667 m. Parkvietė juos čion kn. Mikalojus Svirskis. Čion jie ilgai neįrengė mokyklos dėl painės aka-dėrijos Zamoiskio ir artimųjų jezuitų kolegijų. Tiktai valdant Augustui III, jie čion turėjo mokyklą, kur mo-kino net filozofiją.

Apšvietimo Komisija iš pijarų mokyklos padarė že-mesnę, kurioj daug budavo mokintinių; 1784 m. buvo jų 160.

Damprovicėje, Lucko diacezijoje, patiekė pijarų kolle-giją Dolskis, liet. maršalkas, prikabinatas savo nuodėm-klausio pijaro Ign. Kryševyciaus, 1695 m. Kolegiją ir bažnyčią pamuridino 1740 m. Kazys Prievskis, rektori-us tuomet tos kolegijos. Kolegija laikė netik visume-nišką mokyklą, bet ir augštesnes studijas jauniems zo-konininkams savo zokono, kuriuos šale matematikos ir filozofijos mokino kalbas vokišką ir prancūzišką.

Apšvietimo Komisija įsteigė žemesnę mokyklą po valdžia kn. pijarų.

I Linbiešavę arba Naują Dolską, Liet. Brascių vai-vadijoje, Lucko diacezijoje, 1693 m. parkvietė pijarus Jonas Karolis Dolskis, maršalas d. k. Lietuvos, pastatė medinę bažnyčią ir užrašė 45000 lenkiškų auksinų. Mikolas Servazas Kaributis Višnievieckis su pačia Katre iš Dolskių, Vilkaviškio starasta, 1699 m. užrašė 1500 len-kiškų auksinų ir dvarus Pnievo ir Volka, Pinsko pav., ir palivarką Zielesnią užlaikymui ir mokymui 12 neturtin-gų, ypačiai našlačių, Pijarai atidarė mokyklą. 1763 m. Ign. Sviatopelkas kunigaikštis Četvertynskis užrašė 50000 lenkiškų auksinų. 1783 m. Ludvikas Kurzenievskis, pa-taurunis Pinsko pav., užrašė 30000 lenkiškų auksinų mo-kymui 5 neturtinčių vaikinių ir 1000 prižiurėjimui 7 elgė-tų. Tiek pinigų įgiję, pijarai čion laikė ir savo novicijatą.

Apšvietimo Komisija pavertė pijarų mokyklą į že-mesnę.

g) Karmelitai. Juozas Karsokas, Mstislavo vaivada, įsteigė 1641 m. kn. karmelitus Głębokoje, Polocko vaiva-dijoje, su išlyga laikyti mokyklą neturtingiems mokinti-niams. Ar jie patys mokyklą laikė, ar tik tam tikrą skait-lių jaunuomenės užlaikydavo mokyklose jezuitų, nėra ži-noma.

h) Bazilijonai. Bazilijonų zokonas tapo įsteigtas, val-dant didžiam kniazui Iziaslavui, urvuose palei Kyjevą mo-nachų Antano ir Theodozija; artymais kalno veikiai tapo įkurta bažnyčia, vadinama Lavra, kuri ir po šiai dienai žinoma yra kaip "Kijevo-pečerskė lavra". Čion gyveno taip-gi garsūs Rusų metrašėjas Nestoras (+1113). Toji lavra buvo platintoja apšvietimo Rusijoje. Bereziviciuje, miestelyje Polocko vaivadijos, įsteigė ba-zilijonams klostorių ir apdovanojo jį Juozas Karsokas, Mstislavo vaivada, o 1647 m. konstitucija patvirtino tą įsteigimą. Nors jie buvo turtingi, bet mokyklos nelaikė iki gadynei Apšvietimo Komisijos, kuri prikabino juos atidaryti žemesnę mokyklą su 3 klasiomis.

Borunų miestelyje, Vilniaus vaivad., Ašmenės pav., buvo klostorius bazilijonų, kur, valdant Stanislavui Au-gustui, jie laikė visumenišką mokyklą, turbūt žemesnę.

Vilniuje prie disunitų klostoriaus šv. Dvasės buvo mokykla 17-me šimtmetyje, ir prie jos profesoriavo Rhe-telius 1626 m. Pisanskis tą mokyklą vadina: gymnasium Ruthenicum.

Bazilijonų klostorius Vilniuje prigulėjo prie turtin-giausiųjų Lietuvoje. Apdovanojo jį tarp kitų Leonas Sapiha, d. liet. kancleris (1626 m.). Berods bazilijonai čion niekados neužlaikė augštesnės svietiškos mokyklos, bet jų klostoriuje buvo — studium theologiae speculativae. Čion 1755 m. buvo praepositus studii Theodoras Jackov-skis; pirmu lektoriumi Ambraziejus Onuskevycius; antru lektoriumi Juozas Narobskis; korpetitoriumi Dionyzas Paskovycius. Nuo 1750 m. jie laikė konvikta 4 mokin-tiniais, einantiems į jezuitų mokyklas, įsteigtą Gabrie-lius Domininko grovo Šankovskio Savanievskio, voiskio d. k. Lietuvos.

I Zyrovicius, vietą garsią stebuklingu abrozu Marijos Mergės Lietuvoje, Slonimo pav., įvesdino bazilijonus 1613 m. Jonas Mieleška, Smolensko kastelionas, pastatydinęs jiems klostorių ir cerkvę ir gausiai apdovanojęs. Do-vanas padaugino Leonas Sapiha, d. liet. kancleris, pla-ciais, namais ir kaimais ir brangiais aparatais cerkvei (Visatinai tas Leonas Sapiha labai daug darė gero vi-sumeniškam svietimui jaunuomenės. Tarp kitų jis įstei-gė ir apdovanojo parapijines mokyklas Čerėje, Tolocyne, Drujoje ir Ikazneje). Konstitucija 1667 m. dovanojo so-džių Bula su aplinke. Tasai turtingas klostorius užlaikė augštesnę mokyklą; nežinau, kada ją atidarė, bet ji buvo laikuose Augusto III. 1755 m. mokytojais buvo: prefek-tas mokyklos ir pirmas lektorius kn. Maksimilijonas Na-rolskis; antru mokytoju kn. Tamas Pileckis; korpetito-riumi Nikiforas Luckevycius. Čion mokinosi laikuose Au-gusto III mokintasai vadyka Vaitiekus Bulhak, kurs ta-gusto III mokintasai vadyka Vaitiekus Bulhak, kurs tarp kitų veiklų išleido savo lėšomis bibliją Rusinų kalboje Supraslūje, 1743 m.

Apšvietimo Komisija užlaikydama mokyklą bazilijo-nų, pavertė ją į žemesnę su 3 klasiomis.

Kiti bazilijonų klostoriai, be čion išskaitytųjų, neuž-siminėjo mokyklomis. Laikuose Augusto III aspirantams į savo zokoną bazilijonai turėjo theologijos studijas šituo-se klostoriuose: Vilniuje ir kitur; studijas-gi filozophi-jos: Polocke, Zyroviciuose, Vytebske, Lucke, Zydycyne, Chelme. Abatystės tame pat laike bazilijonai turėjo Lietu-voje šitas: Mstislavo vaivadijoje — abatystė šv. Onuf-ro; Minske — Gartine, Dorogobuže, Ovruciuje.

i) KALVYNIŠKIŲ augštesnėji mokykla Vilniuje 1595 m. susidėjo iš 5 klasių ir turėjo 5 mokintojus, tarp kurių buvo vienas "polak". Valdant Zygmantui III, kalvyni-škiai rupinosi tą mokyklą pakylėti į eilę akademijos, pasi-samde profesorius iš Vokietijos, bet įsikisus katalikų ku-nigams, uždraudė tai jiems Zygmantas III. Mokykla li-kosi ant senobinio laipsnio ir su sena organizacija. 1611 m. mokyklos triobėsūs sudegino jezuitų mokintiniai, drau-gėje su katalikiška liaudimi. Jiems leido naujai atstatyti 1613 m. Vilniaus synode kalvyniškaiai Lietuvos nutarė mokėti po 1 anuometinį auksiną nuo kiekvieno valako žemės ka-lvyniškių bajorų. Iš tų sądėlių ir iš paglobos nuo Radivi-ly Biržiškių ir nuo kitų galingų namų Lietuvos ir Lenki-jos, netik atstatė mokyklos triobėsūs, bet įstėgė ir tulą bursą, pensijonata, 1614 m. Vilniaus synode, paskirdami tam didelį namą, kuriame ekonomas (galva pensijonato) su mokintojais ir mokintiniais turėjo gyvenimą ir kurą už dyką. Gaspados dalykuose mokintiniai buvo padalinti į 3 dalis: 1-ma dalis mokėjo už valgi 60 anuometinių auksi-nų ir gaudavo pietumus 4 valgius; 2-ra dalis gaudavo 3 valgius ir mokėjo 50 auksinų; 3-oje dalyje buvo beturčiai studentai ir mokėjo 30 auksinų. Alaus gaudavo visos tris klases tiek, kiek galėjo suvartoti. — Ištamė seimo 1640 m. panaikino kalvyniškių mokyklą Vilniuje ant vi-sados....

Taip-gi Slucke Lietuvos kalvyniškaiai turėjo savo augštesnę mokyklą, įsteigtą ir apdovanotą Kristupo Ra-divilo apie 1626 m. Moksloje ji stovėjo lygiomis su Kė-dailio mokykla. Po karių, valdant Jonui Kazimierui ir Augustui II, smarkiai nupuolė. Valdant Augustui II buvo prie jos 4 mokintojai ir tur-but dalinosi į 4 klases.

Kėdainiuose kalvyniškaiai buvo katalikų bažnyčią pa-sisavinę pabaigoje 16-to šimtmečio, bet kn. Mat. Kobylinskiui apskundus juos į teismą Vilniuje, 1627 m. jie turėjo sugrąžinti bažnyčią katalikams. Kėdainių mokyklą įsteigė 1625 m. Kristupas kunigaikštis Radivilas, Vilniaus vaivada, Lietuvos vyriausias hetmanas, savais pinigais. Bet per 4 metus nebuvo dar mokiniojų. 12 d. liepos 1629 m. kalvyniškių bažnyčios perdėtiniai parašė įstatymus mo-kintiniams ir mokintojams. Mokykla susidėjo iš 4 dalių: 4-oje liepė mokinti vaikus skaityti ir rašyti; 3-oje — lo-tynišką gramatiką, katekizmą lenkiškoje kalboje ir aritme-tiką; 2-oje — lotynišką gramatiką, kalbėti lotyniskai, ka-tekizmą, išguldymą šv. rašto ir aritmetiką; 1-oje — dar lotynišką gramatiką, retoriką, logiką, istoriją, aritmetiką, graikiškąjį liežuvį ir platųjį katekizmą. Mokintojai buvo Pridriks Starkus iš Gedanos, Sidlauskas, Petersonas ir Nikolai; pradžioje tik keletas mokintinių tebuvo, paskiaus-gi 60.

1637 m. mokintojai, algos negaudami, išvažavo iš Kė-dainių. Jų vietą paėmė kalvyniškių kunigai: Matysevy-cius, Ostrovskis ir Jokubas, taip-gi nekunigai Enriks Mar-tini, Jurgis Zarnovita ir Mikolas Funkcius. Tie, du kartu per metą, kėlė vaikus į augštesnes klases, ant šv. Mikolo ir per velykas. Perdėtiniu Matysevyčiui ne visiems įtin-kant, 1642 m. vyresnybė į jo vietą pakėlė sugrįžusį Star-ky. Mokykla Kėdainiuose pražudo puolus Vilniaus mo-kyklai 1640 m., kada pažymią dalį mantos tos mokyklos pernešė ant šitosios. "Buvo joje po 6, o net ir po 9 mo-kintojus; po karių su Švedais, kazokais ir maskoliais, val-dant Jonui Kazimierui ir Augustui III, tiktai po 3" (Lu-koševycius). 1646 m. vyresnybė liepė Adomui Freitagui, mokinti vaikus bukliai kariauti, Ringių padarė mokintojų eities, o Rudzkį slaviskojo liežuvio.

Kunigaikštis Radivilas 1649 m. leido mokyklai va-dintiesi šviesia gymnazija, liepė, kad keli vaikai lavintusi pastoriais buti; juos mokinti įsakė Kėdainių klebonui Pro-kulbinskiui. Kn. Sidlauskas pradėjo mokinti theologiją ir filozophiją. Įvairūs geri žmonės gan pinigų mokyklai dovanojo. 1651 m. synodas Vilniuje apskelbė tulus nau-jus įstatymus, liepė mokintojams mokintinius dusyk per metus egzaminuoti. Atėjus karei lenkų su maskoliais ir švedais, mokintiniai spruko iš Kėdainių. Radivilas liepė sėlės mokyklą ir 1654 m. toji tapo uždaryta. 1660 m. vargamistra Orvydavycius su koku Lanknickiu, surin-kusiu keletą vaikų, vėl pradėjo mokinti. Kad 1661 m. Radivilas vėl žadėjo algas mokėti mokintojams, synodas perdalino mokyklą į 3 atskyrimus, pavedė perdėtintą Samueliui Cirui, o mokintojais paskyrė Minvydą su Do-minskiu. Kada tėvai emė skystiesi, kad vaikai nieko ne-ismokstą, synodas liepė vaikams kas mėnesis rastavodintiesi. Vėliaus perdėtinis buvo vokietis Hassius; prie jo buvė į 63 mokintinių. To nebetkus, perdėtiniais po kiti kito esą buvę: Alek. Nikolai, Mot. Krasnovickis ir Kris-tupas Taubmanas, gaudami algos kasmet po 500 auksi-nų. Mokintojai gi gaudavo 200 auksinų metinės algos.

1675 m. kunigaikštis Kristupas Radivilas apsiėmė 4 vaikus, gimusius Lietuvoje, leisti į moksus vokiečių žė-mėje, idant jie, sugrįžę į Kėdainius, butų kalvyniškių ku-nigais. Oborskienė 1682 m. užrašė 2000 auksinų, kad vi-nas vaikas Kėdainiuose lavintųsi kunigystėje.

Taubmano nelikus, mokintojai labai tankiai mainėsi; užtai synodas pagaliaus įsakė, kad kiekvienas mokintojas iš eilės 3 metus mokintų. — Radivilui pasiilovus vaikelius leisti į Vokietiją, kalvyniškaiai su liuteronais atrasė pas Kėdainių vyresnybę, kad 4 vaikus atsiųstų į Angs-burgą, 3 į Marburgą, 4 į Heidelbergą, 2 į Frankfurtą ir 2 į Berlyną. Visus tuos vaikelius pasiėmė patys maityti ir mokinti. Nevien išsiuntė tą skaitlių synodas, bet Liud-vika Karolina Radivilūtė savo lėšomis keletą vaikų iš-siuntė į Karaliaučų; nors superintendentas Dan. Mikola-jevskis jos meldė duoti lėšas 12 vaikelių, kad Kėdainiuo-se gudinėtųsi kunigais buti (apie 10000 auksinų).

Kalvyniškių augštesnės mokyklos Vilniuje, Kėdai-niuose ir Slucke vadinosi provincijinėmis, ir jose mokino religijos, kalbas lotynišką ir graikišką, retoriką, poetiką, matematiką, istoriją, teisdarystą.

Žemesnės kalvyniškių mokyklose Lietuvoje mokino skaityti, rašyti lenkiškai, lietuviškai, Baltarusijoje — ru-siskai, kur-ne-kur truputį lotyniskai, skaitliavimų, kate-kizmo ir religijos. Po karių su švedais ir su maskoliais valdant Jonui Kazimierui, visos tos mokyklos nupuolinėjo.

"Scholae sunt Ecclesiarum semina; istae vero apud nos parociales nullae; provinciales utrique, cajodemensi videlicet et slucensi non omni ex parte prospectum", sako Mik. Dziekavycius, liet. superintendentas, gromatoje į Kassijų; ministerį Čechiškųjų Brolių, rašytoje 1 d. gru-džio 1671 m. — Vėliaus, valdant Augustinui III, vėl bu-vo keletas elementariškų mokyklų.

Kalvyniškaiai Lietuvos, norintieje eiti į kunigus, tu-rėjo pereiti moksus Vilniuje, Kėdainiuose, Slucke, arba vėliaus Toruniuje, Gedanoje, Elbingoje, o paskui važiuoti į užrubežį ant tolesnių moksų į universitetus ir mokyklas Sveicarijos, Belgijos ir Vokietijos. Lėšas užlaikymui jau-nuomenės dėjo bažnyčios, ar gan-greit valsciai. Kad ga-lop 17-to šimtmečio tos bažnyčios suretėjo ir nuvargo, Biržių Radivilai, Brandenburgijos elektoriai ir kiti įstei-gė mantą prie vokiškųjų mokyklų ir universitetų jauniems theologams kalvyniškių iš Lietuvos. 1684 m. Lietuvos kalvyniškaiai turėjo tokią mantą: Leydene 4, Marburge 3, Heidelberge 4, Frankfurte ties Udra 2, Berlyne 2; iš viso 15 aliumams.

k) LIUTERONAI. Liuterio tikėjimas tarp žmonių, ypačiai vokiečių, Lietuvoje, taip-gi karališkuose Prusuose, Vidžemyje ir Kurše pasiplatino. Ir Latvian priėmė per vokiečių baronus tą tikėjimą. Prie kiekvienos bažnyčios buvo mokykla, berods vokiška. Geresnės mokyklos Lie-tuvoje buvo Vilniuje ir Kaune, o Prusuose — Toruniuje, Elbingoje, Gedanoje ir Tilžėje.

Toruniuje liuteronai jau rupinosi apie 1557 m. apie mokyklą, kuri tapo įsteigta 1564 m., o 1568 m. perdirbta į 6-klasiinę gymnaziją. 1594 m. miesto burmistras Hein-riks Strobhand pridėjo dar vieną klasią — suprėmą. Bi-blioteką miesto, padidinęs, pavedė mokyklai naudotis. 1598 m. jis pastatė namą, ekonomiją, neturtingai jaunuomenei. Kad 17-ame šimtmetyje Graseris (1611-30 m.) buvo rektoriumi, pagarsėjusią gymnaziją lankė Lietuviai, Prusai, Lenkai, Pamarėnai ir tt. (k. a. Jonas Johnston, g. 1603

(Toliaus bus).

P. Lafargue Labdarybė, pirmiausia ir dabar

Vertė M. N-as

I.

SENOVĖS PAGONŲ LABDARYBĖ.

Ne krikščionybė įvedė tarp žmonių labdarybę ir ją nereikėjo jai beįvežinti: jau buvo ji išbujojusi ir žydėjusi už kelių amžių prieš Kristų visuose senovės miestuose; ją pildė su tokia brolybe ir kiltu gaumumu, apie kuriuos krikščionys neturėjo jokio supratimo. Tik melaginga ir vienpusiška istorija bažnyčios ir kitų žmonių, teigė aklas sekimas juos krikščioniškų istorikų ir dorybės raštininkų bei svietiškių žmonių prisidėjo prie to, kad buvo pradėta tvirtinti, jog labdarybė prasidedanti su krikščionybės atsiradimu. Žinodami bent kiek graikų ir romėnų gyvenimą bažnyčios tėvai turėjo, be abejo, žinoti, kad turtingieji Atėnuose, Romoje ir kituose Graikijos ir Italijos miestuose liepdavo dalinti beturčiams paskirtose dienose prieš savo durimis, o kartais kas dieną, valgyti (*). Kad pagonys užsiiminėjo labdarybe, apie tai nėra ką abejoti; pati Istorija Apstatų tai liudija: našlė Tabita ir šimtininkas Kornelijus, apie kuriuos pasakoja per skyrimai 9 ir 10 Istorijos Apstatų, nepvalė laukti, kol priims krikščionių tikėjimą, idant pildyti labdarybę; greičiau vien dėlto, gudrusis Petras ėmė daryti "stebuklus", kad jiedu labai duosniai dalino alužnas, idant paveržti ir pajungti jų dvasią ir valią, žinomas daiktas, kad paskui laisvai ir pilnai valdyti jų turta.

Pagonų visuomenės pavargėlis nebuvo šykščiai ir iš pasigailėjimo šelpiamas, kaip tai daroma su reikalaujančiais pašalpos dabartinėje krikščionių visuomenės tvarkoje: Titas, Livijus praneša mums (2 knygoje savo Romos istorijos), jog pavargę Romos valstiečiai turėjo teisę gyventi iš valstybės ištekliaus, ir jų nebuvo galima užtai prispirti prie "artes sordidae", t. y. prie "biurių, prastų darbų ir užsiiminimų", kaip senovės gadyne vadino laisvieji, vergams ir svetimtaučiams pavestus amatus ir kitokius rankų darbus. Pavargę, bet laisvi valstiečiai, matomai, turėjo būti didžiausiam varge, jeigu jie turėjo prispirti save persiamdyti prie rankų darbo dirbtuvėse, kurias jiems buvo prispirta įtaisyti jų užlaikymui valstybės, pav. Atėnai; jie priejo iki tokiame nupuolimui pasuktiniais amžiais prieš Kristų, tais laikais, kuomet išdirbimo budas patrijarchaliskos padermės ir visuomenės tvarkos griuvo ir atsirado nauja klasa — piniguočių. Užlaikymas pavargėlių buvo nuolatiniu ir svarbiausiu rūpesčiu graikiškų valstybių galvūčių; šie įtaisydavo neretai jiems dalinimą valgyti ir net pinigų: tas rupeštingumas yra teip toli pūjęs, jog Periklis davinėjo reikalaujantiems pinigų už teatrų lankymą ir už dalyvumą liaudies susirinkimuose, kuriuose buvo apsvaistoma pavirgusių ypatų bylos ir perkatinėjama valstybės reikalai. Skaitlius apmokamų valstiečių už tokį lankymą susirinkimų apimdamo daugiau negu 6000, t. y. daugiau, negu pusė išaugusių, turinčių politiškas teises gyventojų. Anot Aristoteliaus, šitokia įstaiga buvo įvesta visose demokratiskose miestų valstybėse. Atėnų demagogas Kleon pakėlė tik Periklio įvestą valstiečių algą nuo 2 obolų (14 kap.) iki 3 obolų (20 kap.); o su tiek pinigų buvo galima pragyventi tuomet (*).

Valstybė nuolat pradėdavo kares, idant duoti užsieminę beturčiams ir užkariauti jiems žemės padalinimui; valstybės vyrai sukindavo apie juos ir praleisdavo savo turtais, idant jiems duoti "panem et circenses", dūona ir žaislus; mėsą nuo aukojamų dievams dideliame skaitliu galvijų buvo jiems palikta.

Valstybė ir turtingieji laikė už savo priedermę palaikyti beturčius valstiečius, kadangi reikalaujantieji šitos rūšies prigulėjo prie miesto įsteigtoji giminių arba buvo tiksliai jų klientais. Jie buvo nustoję savo turtą dėti skaldymo žemės, kuris buvo padarytas patrijarchaliskos giminės nuosavybėje augant išsiplėtojimui pramonės ir vaizbos. Valstybė užvadavo tokiu būdu šitiems pavargusiems valstiečiams buvusį bendrą valdymą turtų, ir pacia senovės bendrovę, kuri privalė užlaikyti visus jai priklausančius suaugusius narius, senus ir jaunus, sveikus ir ligotus. Turtingieji padidino savo gėrybes iš žemės kasnėlių prigulėjusių pavargusių valstiečiams; šie galėjo su pirštu nurodyti į tuos, kurie juos buvo išvarę iš gyvenimo ir valdė jų pratėvių žemę: bijodamiesi svieto papeikimo turtingieji laikė už savo priedermę užlaikyti bent tuos, kurie per juos pavargę; tokiu pat būdu net Dolfus, Scherer-Kestner ir kiti Elzacijos labdariai pirm 50 metų buvo prispirti įkurti labdarings įstaigas, idant senieji darbininkai, per kuriuos jie tapo milijonieriais, nesivalkiotų elgetaudami gatvėmis jų pabrėkintų miestų.

Bet, idant gauti pašalpą iš valdžios įkurti įstaigų šelpimui neturtėlių valgymais ir pinigais, reikėjo prigulėti prie valstiečių klasos ir turėti pilnas valstiečių teises; Periklis pirm padalinimo didelio skaitliaus javų prisakė suskaičiuoti Atėnų gyventojus ir liepė parduoti vergijon tuos, kurie neturėdami valstiečių teisių, vienog buvo išrašydinė į valstiečių skaitliu. Laikė naminės karės Romoje persidagino daugybė žmonių ir Romoje, kad gauti dalį iš tankiai dalinamų

valgytų (javų, vyno, alyvos ir tt.), teip vadinamų *congiara*, t. y. kad gauti dovanai senovės romišką *congius* (—apie 3 litrus). Cezaris liepė peržiūrėti valstiečių sąrašas ir išbraukti tuos visus, kurie negalėjo parodyti savo tiesą kaipo Romos valstiečio; tokiu būdu skaitlius įrašytųjų į valstiečių eiles nukrito nuo 320 tūkstančių ant 150 tūkst.

Užlaikymas neturtingų valstiečių, daromas valstybės ir turtingųjų iš pradžių buvo priedermė, o ne gero noro dalykas: laikyta buvo už priedermę atitaisyti vėl likimo skriaudas ir sumažinti skurdą, kurį buvo pagaminę pigūs ir neteisingi supirkimai gėrybių, prigulinių pavargėlių pratėviams. Pagaminimas valgymai ir maisto beturčiams buvo tai budas sulaukymo jų, kad jie nekenktų pagonų visuomenei; beturtis, imdamas pašalpą nebuvo tuomi nužeminamas ir paniekiamas savo žmogaus ir valstiečio guodoj; jįsai laikė save lygiu lobingam ir nē kiek nemanė būti jam dėkingu už jo dosnumą ir alužną, kuri jo akyse buvo tik šykščiu atgrāžinimu to, kas jam buvo atimta. Apaštalas Jokubas nurodo šitą pajautimą, nors ir neaiskiai, savo užmetinėjimų ir barimo pilnuose žodžiuose apie vergišką "šventųjų" ir tikinčiųjų užsilaikymą priešais tuos lobinguosius, kurie duodavo dovanas savo dragijoms.

Rodos neligai galėjo užsilikti kilnūs pajautimai broliškis vienybės ir artimybės, kurie iš pradžių užkraudavo ant lobingųjų priedermę šelpť užtektinai beturčius valstiečius, turėjo griuti; jų buvo pulkai ir greitai užsidedgavo savo pageidimuose, todėl lengvai atsitikdavo liaudies sukilmiai ir naminės karės; tuomet pradėjo beturčius užlaikyti ant tiek, ant kiek jie įkvėpdavo baimę: iš pradžių gaudavo maistą ir pinigų tiksliai tikrieji, turintieji pilnas teises valstiečiai. Romoje reikėjo prirodyti savo kilimą iš vienos, iš keturių jau prie statulo Romos prisidėjusių trybų (miesto kvartalų draugijos); pagaliaus pradėta dalinti tarp visų beturčių be skirtumų.

Romos senatas jau berods seniausiose gadyneš yra įkūrus vieną įstaigą (annona), kurios priedermė buvo kasmet pasirūpinti javų pagaminimu, idant pardavinėti juos beturčiams žemiau turgaus kainos. Anot Tito Livijaus Romos istorijos (IV, 2), pirmas paderinis tos įstaigos — praefectus annonae — paskirtas 439 m. prieš Kristų. Šita valdininko vieta buvo tokia svarbi, jog aristokratų partija per penkerius metus laikė ant tos vietos Pompejų, o Augustas, įgijęs ciesaoriaus valdžią, tuojau užėmė vietą praefectus annonae ir įvedino kaipurias atmainas šitoj įstaigoj. Visos provincijos buvo prispirtos siųsti į Romą žinomą skaitliu javų, kurių parduodamąją kainą paskirdavo senatas; vienog liaudies tribunai ir demagogai, idant gauti prekėjų prilankumą, kartkartėmis reikalaujavo numažinimo kainos. Sempronijus Grakkas, kaipo liaudies tribunus, perleido 123 m. pirm Kristaus įstatymą apie javus (lex frumentaria), kurio tikslu buvo sumažinti javų kainą, o dvidešimtis metų vėliaus liaudies tribunus Apulėjus Saturninas pasirūpino dar labiau ją numažinti. Berods Sulla vėl buvo panaikinus Gracho įstatymą apie javus, bet panaikinus senatas, bijodamas liaudies sukilimų, turėjo vėl jį atgaivinti; o 58 pirm Kristaus Klodijaus įstatymas (lex Clodia), liaudies tribuno Klodijaus įnešasis įstatymas apie javus, visai panaikino kainą javams, pristatomiems annonos liaudžiai, kas respublikai pasėidavo apie penktą dalį jos valstybės įeigu. Kokia gi krikščionių valstybė yra parodžius panašią "labdarybę"?

Įžymus yra tų skaičius, kurie įrašydino save į valstiečių rejestrus (sąrašas), per ką jie gaudavo teisę dalyvauti padalinime maisto, o kartais net ir pinigų. Cezaris apribojo jų skaitliu, kaip jau buvo minėta, 150000, bet Augustas padidino jį po peržalvai iki 200000. Įnešimas į rejestrus buvo nuosavybės teise, kurią buvo galima paveldėti, palikti kitam, arba parduoti svetimam; nusipirkimas tokios teisės turėjo tokią vertę ir pasekmes ką ir palidijimas, jog jis yra aiinui vienos trybos, buvusios prie statymo miesto. Bet tik vieni vyrai turėjo teisę gauti maistą; ciesaoriai Neron ir Trajanas išplatinę ją vienog teipogi ir ant našlačių ir vaikų, teip vadinamųjų puelli et puellae alimentarii (sušelpiamieji vaikai ir mergėlikos). Ciesaorius Aurelijonas liepė, 300 m. po Kristaus, vieton javų dalinti duoną, nes beturčiai nebeisgalėjo patys susimalti ir išsiiekti. Konstantinas turėjo, lygiai kaip ir popiežiai, sekti paveikslą pagoniškų ciesaorių: perkėles savo valdžios sėdybą iš Romos į Konstantinopolį, liepė jįsai padalinti duoną visiems miesto gyventojams. Ciesaorius ir jo vietininkai provincijose rūpinosi reikalais greitos prie maisto gautos Romos, Konstantinopolio, Aleksandrijos ir kitų didžiųjų valstybės miestų, idant išvengti maištų. Bet jau dabar nebe meilė artimo, bet baimė prieš jį padarydavo tuomet labdarings sirdis. Lobingieji gyvendavo neperstojamoj baimėj beturčių, kuriuos Sokratas (Platono veikale apie geriausią valstybę, knyga X) suligina su tranais t. y. su pavojingais dykaduoniais, kurių stiprių pageidimų reikia bijoties: kaip tikslai jie po maisto paimdavo į savo rankas valstybės valdžią, tai tuojau panaikindavo skolas ir pasidalindavo lobingųjų gėrybes, o juos pocius ištremdavo arba išmušdavo.

Alkanoji gauja per pirmuosius amžius krikščioniškos gadynės teip pasididino Romoj, Bizante (Konstantinopolij), Aleksandrijoj ir tt., kad ciesaoriaus valdžią ir lobingieji, neveizinti savo gėrą norą, nebeisgalėjo jų atsikratyti, ar tai maitindami, ar ištremdami į nausėdijas (Toliau bus.)

Iš visur.

Italija išsiuntė į Turkijos pakrantes net keliošius savo laivų, manydama tiūmi priversti Turkijos randa lėisti Italijai turėti Turkijos savo pačto įstaigas. Kad priversti Turkiją pasiduoti, Italija pasirengusi užimti kokią Turkijai prigulincią salą.

Danijos parlamentas (Folketing), 64 prieš 35 balsais užgėrė rinkimuose suliginti moterų tiesas su tiesoms vyrų. Visos moterys turinčios 25 metus, kurių vyrai ar tėvai moka mokesčius, galės dalyvaust rinkimuose provincijų urėdinkny.

Vienaitinio Grenlandijos eskimų kalboj išeinančio laikraščio "Atugagdlutit" 50 sukaityvės darbo apvaikščioja. Tiek metų išeina mat tasai vienaitinis eskimų kalboj laikraštis. Išleidimo kaštus duoda Danijos randas. Redaktorių jo ir statėju drauge yra Lars Moeller. Mokantiems skaityti grenlandiečiams laikraštis siuntinėjamas dykai.

Portugalijos randas iš Berlyno pasikvietė šešis detektyvus specialiskai daboiti karaliaus Manuelio ypatų. Jeigu randas kviečia daboiti karaliaus ypatų svetimus detektyvus, matyt savieisiems neužsitiki.

Dėl užmušimo Galicijos gubernatoriaus, grafo Patockio, lenkiškiesiems studentai Lvove užpuolė ant rusinių klubių ir butų gal juos visus išgriovė, jeigu policija nebūtų lenkiškus patrijotus išvaidkusi.

Mieste Barcelonoj teismas pasmerkė mirtin 3 ispaniškus anarchistus už sukalbį ant Ispanijos karaliaus gyvasties, 3 prie sunkių darbų arsenaluose, 2 gi išteisino.

Norvegijos pakrantėse paskeno garlaivys "Gaetub". Iš buvusių ant jo 40 žmonių, pusė veik prigėrė.

Peru respublikoj, pietinėj Amerikoj, streikuoja tarnaujanti ant Arequipa gelžkelio. Buvo čia jau ne vienas smarkus susirėmimas streikierių su policija.

Mieste Penzoj, Maskolijoj, 11 politiškių prasizengėlių bandė iš kalėjimo pabėgti. Jie nudurė du sargus, metė kelias bombas ir pasinaudoję iš sumišimo, pabėgo. Bet juos pavijo sargai ir 8 pabėgėlius nušovė.

Ant Filipinų salų, ant salos Mindanao, amerikoniškiesiems kareiviams turėjo kruviną susirėmimą su čia buviais Moro. Musyje du konstabeliai likosi užmušti, o 3 amerikoniški kareiviai sužeisti.

Teismas Peterburge pasmerkė brolių ministerių pirminkio, Aleksandrą Stolypiną, vienai sanvaitei kalėjimam ir užmokėti 100 rublių bausmės už įžeidimą reacijonierių vadovo Bulacelio.

Už užpuolimą ant kalėjimo viršininko, teismas mieste Tobolske, Siberijoj, pasmerkė pakorimui 13 politiškių prasizengėlių.

Iš Panamos atėjo žinios, buk respublikoj Columbijoj rengiama vėl revoliucija prieš prezidento Reyes valdžią.

Bay City, Mich. Kalnakasiai šito distrikto priėmė naują nutartą tarp darbininkų ir kasyklų savininkų algų tarifa.

ATSAKYMAS LAUKIUI

Iš 16 Nr. "Lietuvos" galima suprast, kad laikraštis "Lietuva" turi kokius nors miferius, kadangi pirmiausia niekados neleidavo pavieniams ypatoms aprašinėjimų keuno nors privatiško gyvenimo reikalų. (Jų ir šiandien ne leidžia, nors Rutkus tē nēmato; leidžia ypatų pasielgimus aprašinėti tik ten, kur ypatos sprandžiasi į elies visuomeniškų veikėjų. Red.). Tik niekam ne apeina švarkas, keliavimai, ar pėkščių ėjimai, bet rupi vien visuomeniškai darbai: rinkimas aukų revoliucijos rėmimui, knygų ir laikraščių išleidimui. Argi nē to p. Laukis ne gal suprast? (Laukis rašė apie prakalbas, nesutvarkytas prelekcijas, kokių klausytojai ne gali suprasti. Red.). Jeigu teip, tai ištikro bus dvidešimto amžiaus stebuklai, kad profesorai, o ne pažinista tiesos ir

doros (kame tas nepažinimas? Tā reikia paaiškinti. Red.), ne atskiria ypatiskų reikalų nuo visuomeniškų (L. rašte ne visi ypatų klausymai yra privatiški. Ir Rutkus juk tankiai ypatas klaido Red.). Bet dabar J. Laukiui, matomai pilnai leista aprašinėti privatiškus reikalus pavienių ypatų ir redakcija ant jo kvailų privadijimų jokių patėmijimų nedaro. Bet jeigu aš bučiau teip aprašęs, tai man būtų prikišta pilna (jeigu patėmijimai būtų butinai kur reikalingi. Red.) vien dēlo, kad aš ne esmi pavienių ypatų šalininku (ar ir ne savo? Rd.). Nors ir kelis kart perskaitęs, negaliu suprast, kodėl redaktoriūs daleidžia ypatoms kištis į privatiškus reikalus gyvenimo? Tik gi štas man visai nekenkia ir organizacija L. S. S. nesusilpnės (nurodymais savo, rodosi, Laukis ir neturėjo mierio griauti organizaciją, bet manome, kad norėjo ją persergėti. Red.). Tik māt stebėtina, kad tokie profesoriai su gerais švarkais nepažįsta nē tiesos, nē doros, ne atskiria ypatiskų reikalų nuo ypatų ir visuomenės mažai yra iškalusomi. Perstato manę nusikaltusiu organizacijai (to mierio Laukio straipsny ne matyt. Red.), kaip aš keliu, ir koks mano švarkas, tai podraug turėtų aprašyt ir savo gyvenimo privatiškus reikalus. Mano keliavimai ir mano švarkas L. S. S. gerai pažįsta (tai vis mažmožiai. Red.).

Nenorėdams leisti j be vertės polemikas, užbaigiu šį trumpą straipsnelį atsiliepdamas vardan teisybės, kad J. Laukis butinai parodė, kur aš tokias prakalbas sakiau, kokiame mieste, kokiuose laikraščiuose ir numeriuose patilpo, kad galėtų kiekvienas skaitytojas persitiktirti. Jei to ne padarys, busiu priverstas kreiptis prie teisdarystės, nes tokių prakalbų aš nerašiau ir nesakiau (ar ne suprantamų? Red.) ir niekas tokių negal sakyt, nes butų kalbėtojas apkaltas ir išmestas iš svetainės! Tai yra gryna melagystė J. Laukiui, paties sumislyta. Dargi antraip manysiu, kad Laukis išėjo iš proto tokius straipsnius rašydams, o "Lietuva" paliko sandrauge "Žvaigždės" ir "Saltinio", ant kurių man daromų užmetinėjimų ne atsiliepiu dar niekad, (o ar Rutkus skaito "Saltinį" ir "Žvaigždę" ir ar mato kame yra skirtumas tarp vieno ir kito laikraščio? Red.).

K. Rutkus.

K. Rutkus mokina doros, etikos ir "Lietuvos" redakciją. Už pamokinimą etikos ir doros butume jam dėkingi, jeigu jis pats tos laikraščio etikos ne laužytų. Juk jo rašte teip toje jo garbinamoj etika lauzoma nuolatai. Matyt ir mokintojui ji mažai prieinama, mažai suprantama. Kame jis laužė etika, ją pažįstanti pamatys iš jo paties rašto. Todėl, vietoj padėkavonės, musų doros mokintojui turime atsakyti sena parole: "medice, cura te ipsum". Mokyti doros atkurs korespondentus ne laikraščių redakcijų pareiga; ant galo galima mokyti tik tuos, kurie mokytišis nori, ne norinčio, arba manančio, kad jis moka viską, dar nieks ne pamokino. Red.

NAUJI RAŠTAI.

Priekus Engels. Jo gyvenimas, darbai ir raštai. Vertimas iš vokiečių kalbos. Philadelphia, Pa. 1908 m. Išeista Lietuvių Socijalistų Sąjungos Amerikoj. 54 pusl. Yra tai vertimas Kautskio parašytos biografijos žinomo socijalistinio raštininko Engelso. Knygėlė verta perskaitymo ypat norintiems geriau susipažinti su socijalizmo ideja. Pabaigoj knyguėlės yra ir surašas Engelso parašytų knygų.

Redakcijos atsakymai.

Antanui iš Naumiesčio. Jeigu kas užmeta kitam stoką mokslo, logikos, supratimo, tai turi savo rašte parodyti, kad pačiam to ne trūksta. Tuom tarpu rašte apie užtariamus giedorius nematyt, teipgi didelio muzikos supratimo. Teip vesti ginčus galima be galo, o juk suprantanti muziką visgi nežinos, kaip dainorai dainavo. Dėlnų plojimo publikos suprantančiam ne pakanka ypat pas mus, reikia parašyti kaip buvo dainuota, ant ko rėmėsi dainų gerumas.

Gaigalui. Redakcija visiems pripažysta lygias teises, bet turi tiesą reikalauoti, kad polemikos butų teip parašytos, kad galima būtų suprasti apie ką eina. Atsiųstas mums tikras kratynis, kurio su tvarkymas, kadangi raštas labai ilgas, per daug laiko užimtų ir dar negalima žinoti, ar tvarkydami, Tamistos mintį neisikreiptume, nes ištikro sunku mums suprasti, ką Tamista nori išaiškinti. Parašykite Tamistą, kaip galima trumpai ir suprantamai, be šokinėjimo į šalis, tai raštas su mielu noru patalpinsime. Ne ilgumas rašto svarbus, bet jamė esantį mintis, todėl reikia visiems, ne tik sau pačiam, suprantamai parašyti.

Mylėtojai, Gardner, Mass. Atsakymuose Kučinskui ir Sanariui S. L. A. ištikro nėra svarbesnių išaiškinimų, todėl jų talpinti negalima. Ginčus vesti už mažmožius neapsimoka, o toki laikraščiuose net per daug užima vietos. Toki ginčai išduoda ir blogus vaizius: jie nukreipia skaitytojų atidą nuo svarbesnių dalykų, atpratina juos nuo užsiiminėjimo svarbesniais reikalais, verčia užsiimti mažmožiais.

Keliaminkui. Visuomenei ne svarbu žinoti, ar kas kokiam užnamymui pritaria ar ne, nes dar iš tokios žinios, jeigu nieks nesisidarbūs, jei nieks neužimsi įkūnyjim užnamymo, ne parodys plano ir tai praktiško įkūnyjimui užnamymo, naudos nebus. Laikraščiai pakelia užnamymus, bet juos įkūnyti turi draugija, draugystes raginti prisidėti prie įkūnyjimo užnamymo pareiga prietariantčių sanarių. Pakeldami užnamymą, laikraščiai jau visuomenę prie darbo paragina.

K. Nebyliui. Gardnere, Mass. Tai visai menki privatiški atsitikimai. Blogai, jeigu susirinkę krikščionys, pasigėrę, mušasi, bet visgi tai visai privatiški reikalai, kokiems laikraščiai negali per daug vietos pasvesti. Panašų atsitikimų teip daug tarp lietuvių ne tik Gardnere, kad jų aprašinėjimui gaila vietos laikraštyje. Todėl ir Tamistos raštėlis netilps.

Diksniui. Tas pats aprašymas tilpo jau kito korespondento.

APGARSINIMAI.

IVAIRŲS PAPROCIAI.

Kas šalis ir kas tauta sviete turi savo papročius, kurie paprastai buvo išiega akylo tarymo gamtos. Jie priklauso nuo klimato apystovų, ir kiekvienos šalies versnių. Musų budas gyvenimo skiriasi nuo budo gyvenimo kitos šalies, bet patyrimas mokina mus, kad jis pritinka mums geriausiai. Vienas iš protingiausių papročių Amerikos žmonių yra rupintis pavasariui atėjus, išvalymu kraujo, kuris žiemos mėnesiais surinko didelę daugybę išmetamosios medžiagos. Yra tik vienas vaistas, kuris išvalys jį gamtišku būdu, Trinerio Amerikoniskasis Elikysras Karčiojo Vyno. Jame nėra potašo, gyvsidabrio ar nuody, ir todėl jis ne užkenkia viduriams. Jis veiks ant gromuliojimo organų ir privers juos pradėti savo darbą; maistas bus priderančiai sugromuliojamas ir paverstas į gryną kraują, kuris jautiesi nesmagiai, patils, arturi kietus vidurius, jei tavo viduriai ir išžiura nėra tokiais, kaip reikia, išvalyk savo kraują. Gaudamas aptikiose. Juazapas Trineris, 616-622 Asland Ave., Chicago, Ill.

PRANESIMAS ŽMONĖMS LIETUVOJE.

Idant garsioji knyga "Raistas" parankiau būtų gauti Lietuvoje, pasiūčiau jos didelį sandėlį egzempliorių visiems žinoman nuo seno knygynui Juozapo Zavadzko, po nr. 27 Didėji gatvė, Vilnius. Nors Amerikoje dabar "Raistas" parsiduoda už 1.00, bet Lietuvoje p. Zavadzko parduvinės jį kaina tinkama ir labiausiai prieinama žmonėms, su tuo vien tikslu, kad jį knuopčiausiai išsiplatintų. Teippat kiti lietuviški knygynai, reikalaujanti knygos "Raistas", gali jį gauti nuo p. Zavadzko.

"Raisto" išleistojas, J. Naujokas, Madison Sq., box 189, New York, N. Y.

Draugystių reikalai.

Viršininkai Cenro Komiteto "Aušros" Dr-stės. Pirmėsėdis — Dr. M. Zelviene 1 Church Str., Plymouth, Pa. Sekr. susinė — J. Sernas, 3252 S. Halsted Str., Chicago, Ill. Finansų sekr. — K. Gugis, 4945 Justine str., Chicago, Ill. Kasierius — Dr. J. Sluppas, 1419

ANTRU KARTU CHICAGOJE bus valdenta operetė

"Kaminakrėtis ir Malunininkas"

NEDELIOJ, 26 d. BALANDŽIO (April), 1908, West Side Auditorium svetainėje, kampas Taylor st. ir Centre ave. (Ten kur pirmą kartą). Prasidės 5 val. vakare. Įžanga: \$1.00; 75c; 50c ir 25c ypatai. Choras iš 150 ypatų, kuris padainuos kelias puikias naujas dainas apart operetės dainų. Po vaidenimo ir dainų—BALIUS! Publika galės pasisukti tautiškus šokių: Klumpakojį, Suktinį, Našlį ir kitus. Dabar yra paskutinė ir geriausia proga pamatyti operetę tiems, kurie nematė pirmu kartu, bet ir tie, kurie buvo pirmu kartu nesigraudys atėję, nes išgirs naujas dainas, o paskui galės sau puikiai pausti. Atsiveskite savo draugus ir pažystamus, o tie jums dėkavos užtai. Tikietai gaunami "Lietuvos" redakcijoj, pas choristus ir kitur. Nuvaziuoti galima Halsted idk Taylor ir Taylor iki Centre gatvės.

TEVYNĖS MYLĖTOJŲ DRAUGYSTĖS SUSIRINKIMAS.

Nedėlio, 26 d. balandžio, 1908 m.; 12 val. pietų atsisbus Ruigio svetainėje, kampas 33-čios ir Morgan gatvių. Tėvynės Mylėtojų draugystės susirinkimas. Susirinkimas labai svarbus, nes jame bus kalba aipe išleidimą Dr. V. Kudirkos raštų, užtai kiekvienas sąnarys turi butinai ant jo pribūti. Bet, draugai, atsiveskite ir naujus sąnarius, nes tiktai tuomet galėsimė išleisti raštus mūsų garsaus raštininko, kuomet turės draugystė pakaktiną skaitliu sąnarių. Susiręs nuveiksime milžinišką darbą. Nepameskime šito užnamymo, bet stengkimės jį kuovėliausiai įkūnyti. Kviečia. Komitetas.

BALIUS.

Chicago, "Aušros Vartų Panos Svenčiausios" Motery ir Merginų Dr-tė turės balių 25 d. balandžio, subotoje, p. Žilio svetainėje W. 24 ir Hojne ave. Prasidės 7 val. vakare; įėjimas porai 25c.

Visus lietuvių ir lietuviates širdingai kviečia atsilankyti. Komitetas.

PIRMĄ SYKĮ CHICAGOJ!

Teatras ir balius parengtas draugystės Apveizdos Dievo No. 1. Atsisbus nedėlio 26 d. balandžio (April) 1908 m. Freiheit Turner svetainėje, 3417 So. Halsted st., netoli 34 gatvės. Nuosirdiai užprasom visus brolius lietuvių ir lietuviates atsilankyti ant musų teatro ir balius. Bus rodyta labai puiki komedija "Vaištininkavimas gydytoju Juozapeliu ir jo pirmžengystė". Brangūs broliai ir mielos seserys nepraleiskite šitos progos; nes tai pirmą sykį yra perstatoma ant scenos ši komedija. O ypatingai bus nauddinga tiems, kurie atmena gydytoją Juozapeliu iš tėvynės atsitikimų. Svetainė bus atidaryta 3 val. po pietų. Teatras prasidės 4:30. Po teatro bus balius su "Grand March", griež puiki muzika, kur galėsimė linksmai laiką praleisti. Kainos tikietais pirmosios sėdynės vyrams ir moterims po 50c. ypatai. Toliau vyrai 25c, moteriai 15c. Tikietai bus geri ir baliui toj dienoj. Komitetas.

ATIDAI VISŲ LIETUVIŲ CHICAGOJE.

Teatras, Balius, Dainos ir Deklamacijos, surengta 37tos kuopos L. S. S., 26 d. šio mėnesio svetainėje University of Chicago Settlement, 4630 Gross Ave., arti 47tos ir Ashland Ave. Prasidės 6 val. vakare; tikietai 50c ir 25c. Vaidinama bus drama "Saliamono Sapnas", vaizdelis imtas iš revoliucionierių kovos už laisvę; po vaidinimo bus sakoma naujais monoiogai ir deklamacijose bei dainavimai 4tos kuopos L. S. S. choro, susidedančio iš 60 ypatų. Ant balius bus šokama europiški šokiai; balius trauksis idk 1 val. nakties. Nepamirškite chigaciečiai ir skaitlingai atsilankykite. Komitetas.

"LIETUVOS" AGENTAI

Baltimore, Md.
Jonas Zelvis, 711 W. Lombard St.
J. Diomedis, 521 Columbia Av.
Wm. J. Moran, S. E. cor. Sharp and Camden Str.
J. Luis, 26 So. Green St.
L. Gawlis, 1834 N. Castle St.
Brooklyn, N. Y.
E. Froome, 78 Grand St.
A. Dirulatis, 155 Metropolitan Av.
Stan. Rinkavicius, 73 Grand St.
Cleveland, Ohio.
Povilas Sukis, 3707 E. 63rd St.
Elizabeth, N. J.
Wm. Bochnas, 211 First St.
E. St. Louis, Ill.
Juoz. Rainis, 537 Collinsville, Av.
Gilberton, Pa.
J. Ambrazevicius, Box 4.
Montello, Mass.
B. P. Miškinis, 775 Montello st.
Minersville, Pa.
Juozas Ramanauskas, Mt. Carmel, Pa.
Fr. Baubonis, 136 S. Locust St.
Jonas Banis, New Britain, Conn.
M. J. Cheponis, 21 Pleasant St.
New York, N. Y.
A. Lesniewskis, 144 E. Houston St.
Newark, N. J.
V. Ambrazevicius, 178 Ferry St.
A. Staniulis, 82 Jackson St.
Newark, N. J.
Philadelphia, Pa.
M. A. Ignatius, 1028 So. 2nd St.
Pittsburg, Pa.
Jonas Ignatius, 13 Diamond Square S.E.
Scranton, Pa.
Joe. Petrikas, 1514 Ross Ave.
So. Boston, Mass.
N. Gendrolis, 224 Athens st.
Shenandoah, Pa.
Andrius Macis, 1138 S. Main St.
Turner Falls, Mass.
K. P. Simkonis, Box 617
Waterbury, Conn.
Jonas Zemantauckas, 39 W. Porter St.
Westville, Ill.
V. S. Kreivenas, Juozas Slikas,
Worcester, Mass.
Antanas Bernotas, 12 Harlem St.

nesio. Renta atneša \$10
i mėnesį. Tur but tuo-
jaus parduotas.
ILLINOIS COURT, arti 32
gatvės. Geras murinis na-
mas su lotu \$1,500
AUBURN AVENUE, arti
33 gatvės, (arti lietuviš-
kos bažnyčios). Geras mu-
rinis namas, ir lotas 50
per 135 \$4,000
EMERALD AVENUE, arti
36 gatvės, medinis namas
ant 2 loby \$1,600
Lotas 25 per 125 pėdų.
Rentas \$19 ant mėnesio.
EMERALD AVE., 4 me-
diniai namai ant 3 loby.
Kaina po \$3,300
Lotai 25 per 125. Renta
nuo 33 iki 46 dol. i mėnesį.
WALLACE ST., arti 31
gatvės. Murinis namas ant
3 loby. Puikus namas \$5,500
Lotas 25 per 130. 6 Fla-
tai, po 4 ruimus. Rentas
\$56 i mėnesį.
WALLACE ST., arti 29
gatvės. Murinis namas ant
4 loby. Labai puikus \$8,000
Lotas 25 per 130 pėdų.
Rentas \$75 i mėnesį.
WALLACE ST., arti 28
gatvės. Murinis namas ant
3 loby \$5,300
Lotas 25 per 130 pėdų.
Rentas \$56 i mėnesį.
WALLACE ST., kertė 32
gatvės. Murinis namas ant
2 loby. Kaina \$16,000
Lotas 48 per 120 pėdų.
9 flatai ir 2 storai. Rentas
\$155 i mėnesį.
SO. HALSTED ST. Mu-
rinis bižniui namas ant 2
loby ir halė apacioje. \$6,500
Lotas 25 per 125 pėdų.
Rentas i mėnesį \$80, (ar-
ti 31 gatvės).
31ST PLACE, tarpe Mor-
gan ir Mospratt. Muri-
nis namas ant 2 loby \$3,000
Lotas 25 per 125 pėdų.
Rentas \$24 i mėnesį (4
seimynoms).
31ST PLACE, tarpe Mor-
gan ir Auburn Ave. Mu-
rinis namas. Kaina \$2,200
Lotas 25 per 107 pėdas.
Rentas \$16 i mėnesį.
31ST PLACE, tarpe Mor-
gan ir Auburn Ave. Mu-
rinis namas. Kaina \$4,500
Lotas 25 per 107 pėdas.
Rentas \$35 i mėnesį (4 seimynoms).
31ST STREET, tarpe Em-
erald ir Union Ave. Mu-
rinis namas ant 3 loby \$10,000
Lotas 72 per 100 pėdų.
Rentas \$96 i mėnesį.
35 PLACE, tarpe Halsted
ir Gate. Murinis namas
2 loby ir basementas \$4,200
Lotas 25 per 165 pėdų.
Rentas \$46 i mėnesį. Tur
but greitai parduotas. 6
seimynoms gyvena. Labai
pigus už tą kainą.
GRAND WORKS, ILL.
Puikus medinis namas.
Saliupas ir 3 rentai \$5,200
Lotas 25 per 125 pėdų.
Rentas \$55 i mėnesį. Nau-
jas namas.
HARVEY, ILL. Turling-
ton St., tarpe 154 ir 155
gatvės. 2 loby namas \$3,300
Lotas 25 per 175 pėdas.
Rentas \$36 i mėnesį. Pui-
kus namas.
EAST CHICAGO, IND.
Puikus bižniui namas. Sa-
linas ir 4 ruimai \$2,940
Lotas 25 per 150. Ren-
tas \$35 i mėnesį.
AVONDALE, CHICAGO,
ILL. Medinis namas ant
2 loby. Naujas \$3,500
Christiana Ave., arti Mil-
waukee Ave. Tailor Shop,
ir 4 ruimai, ant 2 loby.
Lotas 25 per 125 pėdas.
Rentas \$26 i mėnesį. Ant
lengvo išmokėjimo.
Teipgi turime daugybę viso-
kių kitiškių namų ir lotų ant
pardavimo visose pusėse miesto
Chicago.
A. Olszewski
3252 S. Halsted St.

Ar moki
rent'a?

Jeigu teip, tai apskaityk kiek
turi išmokėti per vienus metus,
o pamatysi, kad už tuos pačius
pinigus gali išmokėti namus, ku-
riuose galėsi senatvėje ramiai
gyventi. Jeigu dabar užpirksi
namus, tai per dešimtį ar pen-
kiolika metų rentas sugrąžis tau
pinigus užmokėtus už namus ir
turėsi savo savastį ant viso am-
žiaus.
Tėmykite kaip pigiai galite
nupirkti pas mane namus su lo-
tais. Turiu šimtus namų ant
pardavimo; čionai paduoju ke-
lias prekes, parodymu, kad ko-
nas gali sau pigiai namus nusi-
pirkti:
Ant ILLINOIS COURT
galite gauti namus už
\$1200, \$1400, \$1500, \$1600.
\$1800 iki \$4,500
Ant AUBURN AVE. namai
su lotu už \$2,000
Ant LOWE AVE. namai su
lotu už \$1,400
Ant 35 & LOWE AVE. na-
mai su lotu už \$7,000
Ant EMERALD AVE. ga-
lite pasikirti už \$2500;
\$2720; \$3000 iki \$3,800
Ant WALLACE ST. galite
nupirkti už \$2800; \$3200;
\$3600 ir brangiau.
Ant SO. HALSTED daug
visokių namų bižniui ve-
dimui, galite pasikirti už
\$3100 iki \$40,000
Ant 35th STREET muri-
nis namas, rentas \$46.00
ant mėnesio už \$4,500
Ant LYMAN & FARRELL
murinis namas — Storas 2
loby už \$4,500
Ant 35 ir LOWE AVE. mu-
rinis — 2 loby, Storas \$7,000
GRAND WORK, ILL. na-
mai su lotu arti 49 av. už \$2,000
EAST CHICAGO, ILL. Ge-
ri bižniui namai už \$2,940
Kreipkitės pas
NAMAIRI LOTAI ANT PAR-
DAVIMO PIGIAI.
ILLINOIS COURT, arti 32
gatvės, murinis namas (4
ruimai) su lotu \$1,200
\$350 iš karto, o rešta ant
išmokėjimo po \$12 ant mė-

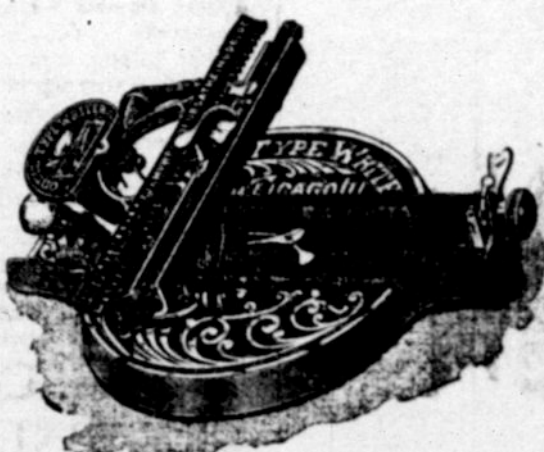
Jnt visus lagonius Lietuviškus Ameriko.

Dovane! Dovane! Dovane!
Kole pasikreipai pas kuokio daktarą, arba ir medikališką
institute, parasiški int mus, ir išaipskidi jusu kentejima.
Mias išsusiim jumin grafi ilustrovota kniga, kurioj jusu liga ir abstrasi, ova-
dinasi "Pasipindinkiam". Teipis jg išsusiim kuofnam kentejiam slaptina liga
dovane, tabej naudinga knigute, povardu "MUS VENERA".
Venok priverčiam adita, jog knigos tuos abiejiks tikteje ligonioje Lietuviai sveiki
nie gali ju parektauti. Tikteje pas mus pasistiks su tikra pagelba jusu kentejima.
Mias nie asam joku medikališku institute — bet sergantie, kurie kreipiasi pas
mus, bus gidi gleriausi ant svieto vaitais. OROSI.
Kuofna liga abstru ciej try daktarų teip, jog kiek vienas gali tiketis ant ge-
rausio supratimo jo kentejimo. O žinomum ir daliku, jog venas daktaras, tegul
in gerasias, ne dajis in tuokia supratima, kajo trise garsingi ir slovi speciali-
stej. — Parasiški in mus dar szeniae gromata lietuviskaj po adresu:
AKADEMIOS MEDIKALISZKA KOLEGIUM
Dr. ROOF, Dr. KNIGHT, Dr. SPILLINGER,
Specialista nuog Vidurines ligos visokios ligos
slaptinai ligu
AMERICA EUROPE CO. (OROSI) — 2128 Broadway, New York.

'RAISTAS' Garsioji knyga "THE JUNGLE", išėjo iš spaudos lietu-
viškoje kalboje.
Ji parasyta vieno iš geriausių Amerikos rašytojų ir
taip žingeldi, kad j 18 kalbų išversta. Lietuviams ji tuom akvynės, kad amerika-
nas aprašo lietuvius nuo išlipimo iš laivo per visą jų gyvenimą Amerikoje.
Perskaitys "Raistą" atrasi visų apgavysčių paslaptis, suprasi kaip padaro
didelius pinigus ir niekas negalės tavęs prigauti.
"RAISTAS" aiskiai parodo, kaip piniguočiai apgavai darbininkus, išgėdina
jų moteris ir nušalima į jėgautystę; kaip skordindys primalko visokių blaury-
bių prie mėsos ir nuodijami žudo žmones. Ta knyga pilna akvynės ir kiek-
vienas reikalauja perskaityti. Ji sujudino žmoniją, sudrebino Europos ir Ameri-
kos parlamentus.
"Raistas" didėle knyga, prekė 1 dol.
Siunčiant pinigų adresuok:
J. Naujokas, Madison Sq. Box 189, New York, N.Y.
Taip pat esu agentu vienatino pasaulio lietuviško dienraščio "Vilniaus Žinio".
Prenumerata pusė metų 3 dol., metams 6 dol. su pristatymu Amerikon. Kuris pri-
eigs 7 dol. aptars "RAISTĄ" ir kasdien "Vilniaus Žinio". Pateiktis reikiu siųsti
iš karto ant augščiau padėto mano adreso.

DRUKUOJAMA MAŠINA

UŽ NUMAŽINTA KAINA TIK PER TRISDEŠIMTS DIENŲ!

Kad padaryti vietą kitiems tavorams, nusprendėme per 30 dienų
ODELL No. 4 TYPEWRITER'į parduoti po \$6.00 su pristatymu į
namus. Naudokitės iš progos, nes tik per 30 dienų teip pigel
pardavinėjame, potam vėl bus brangesnės.
ODELL TYPEWRITER yra viena iš geriausių pigiųjų dru-
kuojamų mašinų. Ji drukuoja teip gražiai, kaip mašina už \$100.00.
Ji yra drątesnė už visas kitas, esančias mašinas. Ji visa
yra padirbtą iš grynų plieno, prie jos nėra medžio nė trupinėlio.
Visa mašina pilnėnė, o raudės varinės, išlietus ant pilnėnio volo.
Visos didesnės ir mažesnės, su visokiais rašikliais ženkais ir
numeriais, ji niekad negenda, nes nėra kam joje pagesti. Ji gali
laikyti 160 metų, arba ilgiau. Drukuoti su jaja gali kiekvienas
žmogus, net ir mažas vaikas, jokio mokoalo prie jos nereikia.
Jos sistema teip paprasta, kad kiekvienas pamėgęs ją i savo ran-
kės, iš pirmo sykio supras kaip su jaja drukuoti. Jeigu nori turėti
drutą, pigę ir gėrą mašiną, tai pirk ODELL TYPEWRITER, o
niekada nesigalėsi, šitų mašinų kainos buvo \$20.00, vėliau buvo
\$15.00, o dar vėliau \$10.00, o kad męs jų išpardavėme didelę dau-
gybę, tai gaunam nuo fabriko pigesnę kainą, ir dabar jas pa-
duodame su pristatymu po \$6.00
Su gražiu audinio apvirkli "skrynelė" \$6.00
Su gražia skuro apvirkli skrynelė \$9.00
Pinigus siunčiant adresuokite:

A. Olszewskis

3252 S. Halsted St. Chicago, Ill.

SKAITYTOJAMS.

Kurių prenumerata už "Lie-
tuvą" jau išsibaigusi, maloneiki-
te ją atnaujinti. Kurie sa-
laikė neatnaujus, tiems "Lie-
tuva" liks sulaikyta. Todėl kurie
nemorite, kad "Lietuva" liktųsi
sulaikyta, pasirupinkite tuojaus
užsimokėti.
A. OLSZEWSKIS,
"Lietuvos" Išeitojas.

CENTRAL BUSINESS COLLEGE

Mokina: stenografiją, spaudinamos ma-
šinės spaudinimo, knygų vedimo, arit-
metikos, skaitymo, rašymo, spėlinimo,
istorijos, geografijos ir tt.
Speciališkios instrukcijos angliskos kalbos
tiems, kurie pradeda mokytis tą kalbą
ir kurie nori joje išsilavinę.
Męs išaviname vyrus ir moteris įvyr
geras vietas. Kiliosios atdaros dienomis
ir vakarais.
Atsiųsk ar rašyk klausdamas plate-
snių informacijų. Katalogas daly-
siu. W. H. Harmon ir W. L. Tinus,
Shiller Bldg., 109 Randolph Street,
CHICAGO, ILL.

Nauji Tautiški
PAVEIKSLAI.

Dabar tik išėjo iš spaudos labai
gražūs tautiški paveikslai (abrazdai).
1. Didis Lietuvos Kunigaikštis Vy-
tautas.
2. Didis Lietuvos Kunigaikštis Keis-
tutis.
3. Didis Lietuvos Kunigaikštis Al-
girdas.
4. Didis Lietuvos Kunigaikštis Ge-
deminas.
Paveikslų miera 22X28 colių.
Prekė 35c. kožnas.
Nusipirki po vieną šį paveikslą, o
galėsi gražiai papuošti savo rūmai.
Prisijusdamas pinigų adresuok:
A. OLSZEWSKI
3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.

Vienatinė Lietuviška Sankrova

Je agentura literatūros ant "North Side" Chicago.
Čion galima gauti moksliškų, vėitiskų ir dvasi-
škų knygų, rašantųjų knygų, literatūrinę, vėit-
kių laikraščius Amerikos ir Europos ir popierų
gramatus. Teipgi galima visokių tavorų: juo-
dų, patelių, plunksnų, drabužių mašinų, kit-
tų, stereoskopų ir daugelio kitų daiktų. Ne-
užmirškite atnaujinti, o kuste užsineidinti.
Petras M. Kuzickis
221 Wabansia Ave., Chicago, Ill.
(šale Lietuviškos Bažnyčios).

Notary Public

(Lietuviškas Notaras)
Išdirba visokias legališkas popieras,
kaip tai: Plenipotencijas, Kontraktus
Bill of Sale, Testamentas, Affidavits ir ki-
tontikomis. Inkorporuoja draugystes.
J. J. Hertmanowicz
Ofisas
A. Olszewski
3252 So. Halsted, Cor. 33rd St.
Chicago, Ill.

Kozminsky & Yondorf,

73 Dearborn Street.
Bankieriai.
Męs skoliame pinigų ant turėnybių ir jol
tu rengiasi turėnybių pirkimui, męs su dalykais
priešimėme, paskolindami tau dalį pirkimo pi-
nigų. Greitas veikimas. Lengvos iligos. Agur-
tai apmokami dosniai.

Marė Laukienė

Atsakanči Akušerka
3252 S. Halsted St., Chicago, Ill.
Telefonas Yards 2268
Duoda visokią rodą ir geriausia pagelba mote-
rimų jg ligose. Pasmėmingai atlieka darbi prie
gimdyimo ir daktari stambindai po gimdyrimo. Ofi-
sas ir gyvenimas Olszewskio name 2852 S. Halsted st.

Geraiškas Lietuviškas dantų daktaras

A. J. Zimontas (lietuvis)
3252 So. Halsted st., Olszewskio name.
Traukia dantis be skausmo, išvado skorbuto,
Norveikija, sudėtinančios vėitios išpūtimų, pri-
pildo jėkimėjus ant apskausimo, apskausimų.
Valandos: Šeštadienio diena nuo 9 rto iki 12 rto,
nuo 1 rto iki 5 rto. Nedėliomis: nuo 9 rto iki 5 rto.
Telefonas Yards 2268

IR VEL 100 TUKSTANČIŲ ISZLEISTA
LIETUVIŠ-
KOS
Daktarizkos
KNYGOS
VADOVAS
IN
SVEIKATA
Didžio 208
puslapiu

Nes pirmesnės po 50 tukstančių laidas; kaip bitės lietuvių išnešioje — po visą pasaulį knygas.
NAUJA paskutinė 100 tukstančių egz. LAIDA, su daug pridėjimų ir
išaiskinimų, apie visokias ligas; kaip buti sveiku, nuo ligų apsisergēt, išsi-
gydyt ir žingeldyti paslaptys žmogaus gyvenimo — pripildyta
Direktorius Collins NEW YORK Medical Instituto.

VADOVAS IN SVEIKATĄ parašyta aiskioj kiekvienam suprantantįj kalboje.
TA KNYGA yra naudinga vyrams ir moterims, seniams ir jauniems, sveikiems o labiau sergantiems.
ŠITA KNYGA parašyta, netik mokes, kaip buti sveiku, nuo visokių ligų apsisergēt, bet ir daktariškom mok-
sle apsisėvė, o ir žinoti kur ir kaip išgydyt sergantį. „Vad. in Sveikatą“ apart moksliškų išaiskinimų, net su pa-
veikslais parodo, subudavojimo žmogaus visos paslaptys, lygel plačiai aprašyta vyrų ir moterų lytiškas gyvenimas
iš abiejų pusių, kaip darot ir kaip buti laimingu.

KAD VADOVAS IN SVEIKATĄ didelė knyga, tik perskaitys ją, viską
galėsi atrasti. DOVANAI ją kiekvienas apturės, kuris atsiųs tik 10 centų
markėms pristatymo kaštus.

JEI TEIP SERGI, kad be tikrų gerų vaistų ir be SUMANAUS DAKTARO, negali buti išgydytas, tai COLLINS
N. Y. MEDICAL INSTITUTAS didžiausias ir seniausias Amerikoje, pasėmingai visokias ligas išgydo, nes jame
darbuojasi daktarai specialistai ant visokių ligų ir vartoja geriausias, tinkamas gyduoles, pergalejimui ligos, — su-
teikia sveikatai pagelbą, atsiųskus asabiškai ar aprašant (lietuviškai) ligą-nesveikumą, per laiską.

Kad apsilima, tai ir išgydyt VYRUS ir MOTERIS, senus ir jaunus nuo visokių ligų.
KAD TAI INSTITUTAS pasėmingai visokias ligas, paprastas, užsėdintas ir paslaptas užsikrečiamas išgydo;
tai liudija pačių rydinių laiskai, palei daleidimą iš daugelio talpiname nors keletą.

Išgydyta nuo už-
sėdintos ligos
skausmingos mė-
nesinės, baltųjų,
ir dieglių, vidu-
ruose ir strėnosose ki-
li daktarai neįste-
ge išgydyt.
Agnėška Dakšė
New Rockford, N. Dakota.
Mylimas Dr. SPECIALISTAS.
Dėkingas esu už vaistus, ku-
rie mane išgydo nuo abino nusilpi-
nimo ir jaunystės gyvenime klai-
dų nors buty sarmata apreikti vi-
sa buvusį nelaimingumą, bet ve-
lydamas dėl brolių slaptinuos ant
likimuose apturēt tykų išgydimą
kad kreiptųsi prie jus ir kad viso-
kiem be pasakymo daktarams
pateiktų be mados nemetę. Da-
bar esu sveikas ir drūtas ant
visų dalių kūno — jus vardą visiem
garsinys laikydami pagodong.
— S. A. Kardulis
719 O'Fallon st. St. Louis, Mo.
Igal sirgias inkstų
vidurių liga, skau-
dimo kojose, ranko-
se ir sanariuose plau-
vėiu nesveikūmų-
kosejimui su skrep-
liavimu.
Išgydatis dėkingas
ir prisijuntis pavei-
sli.
Juozas Nikelis
251 Cypress ave. Johnstown Pa.

Gyduolės visada tampa pritaikytos kiekvienam sergančiam specialistai — atėjus asabiškai ar laisku atsi-
kus. Gyduolės išsinečiamos, po visą Ameriką ir kitas dalis pasaulės. Slaptys užlaikoma. Rašant adresuot:
The Collins New York Medical Institute
140. WEST 34 STR. (arti Broadway) NEW YORK N. Y.
Dėlei atsilankančių asabiškai Ofisas adras kasdien nuo 10 rto iki 5 po piet; šventadieniais nuo 10 iki 1 val.
Dr. H. MIELKE, rūpintojas gydinai Institute.

Dr. J. KULIS

Lietuvių Gydytojas ir Chirurgas.
3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.
Gydo visokias ligas moterų, vaikų ir vyrų.
Teipgi turi didelę įrašiklį ir gydo pasėmingai
visokias impotencijas, užsėdintus ir paslaptas
gias vyrų ligas. Jaro operacijas pasėmingai.

Kožna liga išgydoma

Atsiųskite į mūsų ofis Red Cross Pharmacy
4552 So. Ashland Ave., o busite sveiki.
Dr. Kazimieras Butkevicius
gyvenamas nuo 3 val. po pietų iki 6 val. vakaro.
Specialistas moterų ir vaikų ligų; atėjimui at-
stikimui išsinečiamos institutų profesorius ant
medos. Vaisiai importuoti iš senos švedės; teipgi
užlaikoma tėvynės Trejas Devenyris iš Pailaugs.
Valstai atsiųskite plaukų gyvatvortę. Receptai
suteikti po specialiaj męsų užsėjimui. Ere-
ktos priešinamos. Atpieka atidara diena ir naktį.

Red Cross Pharmacy

Maistavėri ir Juvelinai. Sevininai
4552 S. Ashland Ave., Chicago
Telephone Yards 1106

Ant 17 Akmenų
Railroad
Laikrodėlis

Patentuotas regulia-
torius, auskės užkimas ir
nustatomas, vyriškas ar
moteriškas, 18k auk-
suotas, dvigubi "Hunt-
ing" laikrodžiai, grafini
kvėlinuotas. Tikrai ge-
mi laikų rodė. Visur
Jūs bus toki kaip raudė. Užsimokėti esyvali
\$5.75 ir atvežimo kaštus ir laikui laikrodį, jei
ne, nemokėsi be vieno cento. Atmink, kad nu toki
pat laikrodį kitiems mokėsi \$30.00. Prie laikrodžio
pridedame 18k aukštųjų labai gražių lenčiųsių su
kompiro dykai.

Excelsior Watch Co.

900 Central Bank Bldg., Chicago

F. P. Bradchulis

ATTORNEY & COUNSELOR AT LAW
Chamber of Commerce Bldg., Room 709
S. E. Corner La Salle and Washington Streets
CHICAGO, ILL.
TELEPHONE MAIN 3642
Lietuvių advokatas, baigęs moksli-
jurisprudencijos čia Amerikoje. Veda
visokias provas, civiliškas ir krimina-
liškas, visuose teismuose (suduose).
Gy. 3112 S. Halsted St., arti 30mas gatvės
Telephone Yards 6046

JONAI KO VĖRĖ?

Neklausyk męsų to, mano ra-
ve pilnas visokių gėry ir blogų
mėsių. „Na ir ką dabar eisi?“
Eisi pas J. Kovarską psikan-
dyt visus vėrus. „Kovarskas“
dar gana toli nuo čia, einam Jo-
nui i šia karliama. „Ne, ne, ne“
kita barliama senori čia, nei
gerai žinan, kad tokių gėrymų
kaip pas Kovarską niekas ne-
raš. „Koks Kovarskas skaičiuo
adresas?“ Nagi, štai jo kortelė:
Jos. J. Kovarskas
1191 So. Western Ave., Chicago, Ill.
Kampas 25-los gatvės. Telefonas Canal 2330

Jonas J. Gudinas

Užlaiko pirmos kitosios salting ir restauracijų
kur galima gauti geriausias vėitines, ogerius ir
valgius, teipgi turi puikių gėrymų asurinkimams
baltams ir vestuvėm. Tėmykite adresu:
223 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

IŠGYDAU IN 5 DIENAS

VARICOCELE
HYPOCELE
ly. pagreiditas gyvas
be perėjim į švėdijim

Išgydu kiekvieną sergantį Varicocele, Sirkutą, užsikrečiamą kraujų užuodijimu,
ausilpėjimū servy, išgydę aris vėrų, ydus ligas. Tuoju garsias oferas teikiame vi-
soms ligoms, kurie buvo gydomi nuo kėitėties visokių daktarų be pasekmių ir idavė savo pi-
nus dykai, kad parodyti, jog aš turiu vieninteli būdą, su kurio pagelba ant visados Jus išgydysiu.

Nemokėkite už neišgydymą, tikta už išgydymą.

Skaudėjimas skilvio, kepenų ir inkstų, nors labai užsėdintus, išgydam galutinai.

PLAUČIAI. Sergantieji dusuliu, bronchitu
arba dūva išgydomi galutinai
nausjaua mano metodu per įtra-
kimą Oxalino gazų.
**Privatiškas vyrų
ligas.** Aš išgydam kiekvieną greitai ant
visados ir didžiausioj paslapyty.
**Visokios patar-
mės dovanai!** Išgydam galutinai
Sergantieji moterų ir vyrų ligų.
Moteriškas ligas. Patinimas gimdos, skaudėjimas
pėčių, halitų, pagal mano me-
todą sutaisyti vaistus išgydam pa-
sėmingiausiai.
**Kraujo užnuody-
jimus** Ir odos ligas, paveldimas išbėri-
mus, skaudėjimas, plaukų nusiliki-
mus ir tt.
Aš išgydam ant visados.
Kalbu lietuviškai.

Dr. L. E. ZINS, 41 S. Clark Street,

Prisimimo valandos: nuo 9 val. rto iki 6 val. vakaro. Nedėliomis: nuo 9 val. rto iki 4 val. po pietų.

Dabar laikas naudokites visil

Geraiusia vieta dėl pirkimo su gražiais balsais Armonykn,
Skripus Concertino, Klarnetui, Triubu ir daugybę vėit-
moksliškų instrumentų. Geru Dispozicijū aukštinis, visoki
žiedu, Liustragim, geru Intivo. Albumu dėl fotografijų, Revo-
veris, Strielis, Elektrikams Liampukis, Robinis Liutis, Adre-
sam Pebeili, Pliunks aukštinis (fontain pen), Gramatikis, Žo-
dys, istorikis ir Maldų knygo, visoki graži Popieris dėl re-
tymu gramatu su visokiais apskaitymais ir dainomis tozinas už
\$5c. 5 tozinas už \$1.00. Odėli drukuojama mašinukė gusa gra-
žiai ir greitai drukuoja. Iltarai ir visa mašinukė padaryta iš geriausio plieno. Prekė tik \$6.50.
Užlaikau kitokių išdarbiu mašinukė kėlia gatunku ir daugybę na-
dingų visokių daiktų. Kas nor apturēt kėlia gatunku ir daugybę na-
dingų visokių daiktų, o apturēt 64 puslapiu didelį šio meto "NATJA
KATULOGA DYKAI". Kurime yra šimtai visokių daiktų, su virš du
šimtai aiskios paveikslai ir iš kurio matysit jog mano tavoras pirmo
klases, gėdies pigesnis kaip kitas. Siųskam, Agentam ir Perloriam
parduoti visokius tavorus labai pigiai, duode didelį rabatą adresuokite:
K. WILKEWICH 112 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.

50,000 KNYGELIŲ DYKAI PER

PASLAPTINES VYRŲ LYGOS

Šitoje knygoje talpa daugelis paveikslų ir tapati
yra lietuvių mokslo šaltiniai senų ir jaunų vyrų, kurie
kėlia lytiškas nusilpėjimus, patrotymą vyrų ku-
mo, neritškas lyges, kraujo užuodijimą, lytiškų sa-
narių pullavimą ar triperį, skilvio, inkstų, kepenų
ir pusių lygias. Šita knyga jums išaiskins, kaip
jy galima išgydyti namieje greitai ir pasėmingai.
Rašome pa. centams jį pačių kalboje. Rašyk mums
Lietuviškai.

RODA DYKAI. Urdėdikos valandos nuo 9 iki 5; nedėliomis nuo 9 iki 12.

DR. JOS. LISTER C.

40 Dearborn Street. La. 8 CHICAGO, ILL., U. S. A

Naujas Išradimas

Sustiprinamieji užtatykai plaukų.
Tukstančiai plaukai žeminti algaivo pul-
kus plaukus, sualoiki simlėm plaukus
senatvėm nauji, gėdus plaukus. Vėitios in-
formacija dyk